

**เมื่อ คุณครูจอมซ่า กับ
เหล่าลูกศิษย์จอมเอ๋อ
และ แผนจะเทร มาเจอกัน
ความสนุก ความมันส์ ความฮา
จึงบังเกิดขึ้น ตามสไตล์ของ
มาซาโนริ โมริตะ เขาละ !!**

SIAM
INTER
COMICS

มือใหม่ไฟแรง

มาซาโนริ
โมริตะ
S I S
1540

ISBN 974-7429-09-8

9 789747 429091

ROOKIES

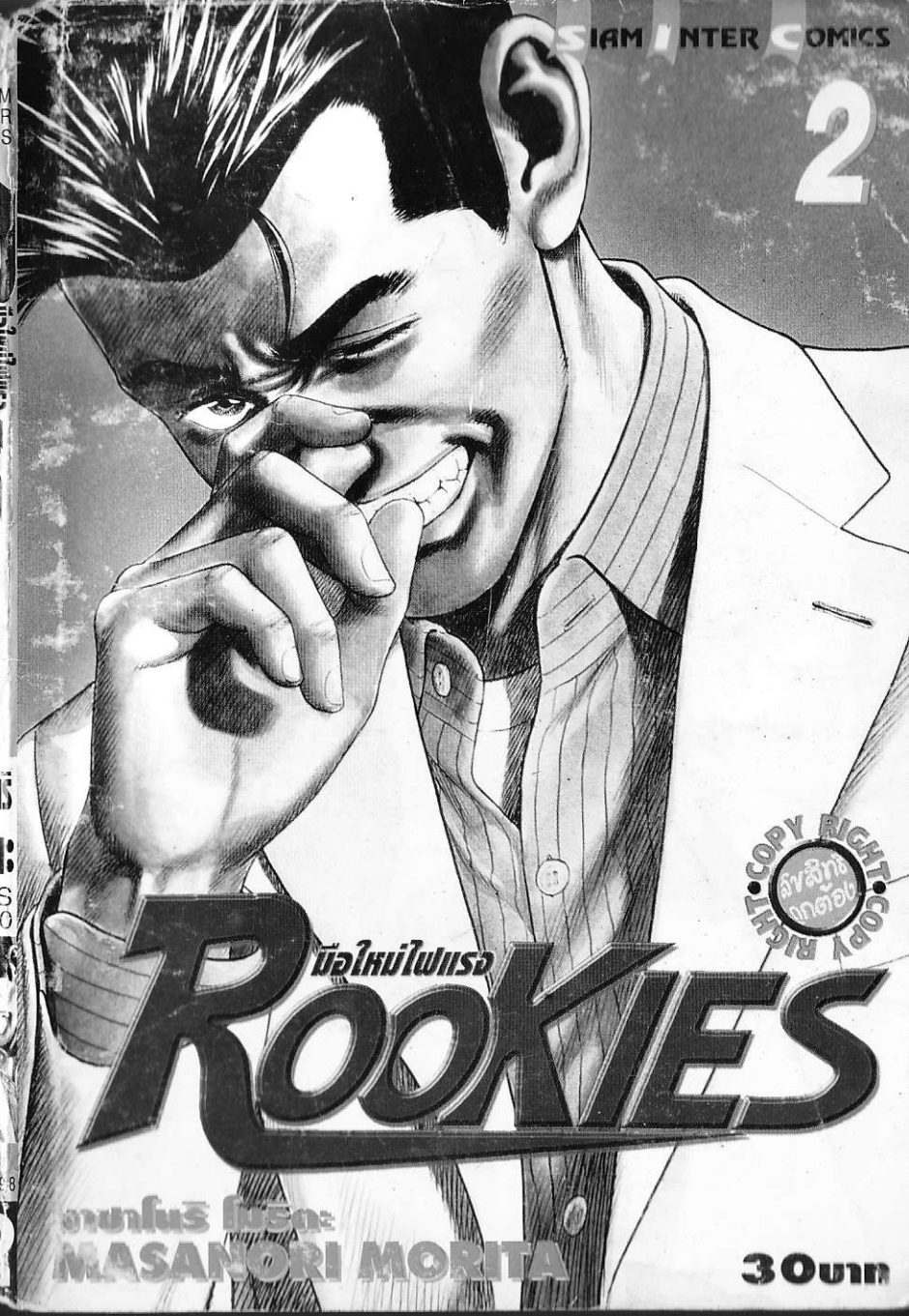
© 1998 BY Masanori Morita
All rights reserved.

First published in Japan in 1998 by SHUEISHA Inc., Tokyo
Thai translation rights in Thailand arranged by SHUEISHA Inc.
through Tuttle-Mori Agency, Inc.

ISBN
974-7429-09-8

30
บาท

มือใหม่ไฟแรง ROOKIES

มาซาโนริ โมริตะ
MASANORI MORITA

30 บาท

มือใหม่ไฟแรง **ROOKIES**

— 2 —

CONTENTS

Vol.9	อาวรุธี ขอลาออก	5
Vol.10	คนดัง	24
Vol.11	สกุลโลฟที่แสนวิเศษ	43
Vol.12	วันที่สวรรค์ได้หายไป	63
Vol.13	ปลาซังไซวโอ	83
Vol.14	ไม่มีอะไรที่ดีขึ้น	102
Vol.15	โดนเด็กสอน	121
Vol.16	โตมอนด์เฮด	140
Vol.17	คนละเรื่องแต่ขงกัน	159
Vol.18	TOMODACHI (เพื่อน)	178

วันที่สวรรค์ได้หายไป

บรรยาย/นำ, แต่งภาพ/เขียน

VOL.9 อาวรุธี ขอลาออก

ก็บอก
แล้วไงว่า
สำนักผิด
แล้ว
ฉันอยากจะ
กลับบ้าน

นึกว่า
แค่นั้น
จะยอมได้
ง่าย ๆ รึ

เวลา
กลางวันแสด ๆ
ต้นมาก่อเรื่อง
ที่โรงเรียนอื่น
แบบนี้ละ

!!

อย่า
ล้อเล่น
นะ

神田川高

ปล่อย
ฉันนะ
ไอ้แก
!!

ตอนนี้อาจารย์
ของโรงเรียนเธอ
กำลังจะมารับ
ช่วยอยู่เจียบ ๆ
เฉย ๆ ได้มั๊ย

หา
?

ต่อไป
ฮาริโมโต้
มานี้ซี

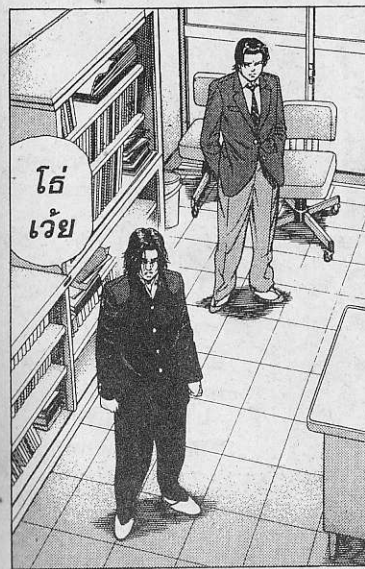
ฮาริ
โมโต้
!

เร็วซี
!

ไ้
เว๊ยย

จริงน่าแกนี่
ยังบ้า
เหมือนเดิม
เลยวะ

ฝ่ายโน้น
เป็น
คนเริ่ม
ก่อน
นะเว๊ยย

ฉันรู้แล้ว
แต่นั้นเพราะ
แกเดินไปถูถูก
ควาได้
นี้หว่า

เธอเอง
ก็มีตาที่จะ
ใช้จ้องข่ม
คนอื่นอยู่
ไม่ใช่รี

ถ้ามีเรื่อง
มีปัญหา
เธอก็มีปาก
เอาไว้
พูดจาอวด
จริงมั้ย

หือ
?

ถ้าโมโหนัก
ก็ใช้หมัด
ที่เธอมี
ตีหน้าเค้า
ไปก็ได้นี่

เอาแต่คอยพึ่งพา
ของพวกนั้น
มันน่าอายมากรู้มั้ย
มันดูไม่เข้าท่า
เอาซะเลย ทำไมเธอ
ถึงไม่เข้าใจบ้าง หา!
เจ้าคนขี้ขลาด
อ่อนแอ
!!

ว่าไ
นะ
?

เธอเป็นโรค
ปอดแตก
ชนิดที่ว่าถ้าไม่
พกอาวุธแล้ว
ไม่กล้าเผชิญหน้า
กับคนอื่นรี

เธอมันก็แค่
คนขี้ขลาด
ที่ไม่เคยคิดจะ
เข้าใจความ
เจ็บปวดของ
คนอื่น

เคยคิด
บ้างมั้ยว่า
ตัวเอง
มันดูแย่มาก
ขนาดไหนนะ
หา
!?

ปากดี
นัก
ใช้มั้ย
!?

ไ้อ้ำ
เอ๊ย
:

ว๊าก

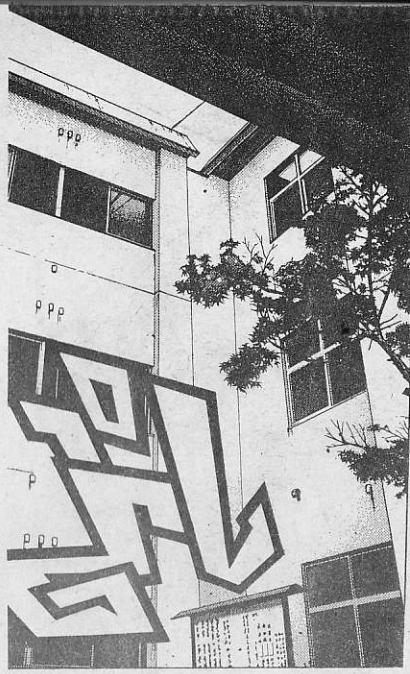

ฮารี
โมไต
!!

หว
...

ตก
จาก
ชั้น
สอง..

ถ้าลงผิดทำ
ก็เด็ดสะมอเ
ไปแล้ว
นับว่าโชค
ยังดีนะ

เอ
?

ที่บอกว่า
เล่นเกม
นักเรียนจน
ปางตายคือ
แบบนี้เองหรื

โดนชก
ตกลงมาจาก
ชั้นสอง
กระดูกหัวไหล่
หักต้องนอน
โรงพยาบาล
เดือนนึง

โดนเข้าไป
แบบนี้
ถ้าตายก็
ไม่แปลก
หรอก

ผอ. ถึงกับ
ตราตาเหลือกใหญ่
ก็น่าจะเป็นแบบนี้แหละ
เพราะตัวเองอาจมีสิทธิ์
โดนดึงจาก
ตำแหน่งผอ. นี้

ในวันนั้น
ควาได้ก็ได้ขึ้น
หนังสือลาออก
และขอรับผิดชอบ
เรื่องที่เกิดขึ้น
ทั้งหมด
คนเดียว

ทาง
โรงเรียน
ก็เลย
สบายไป

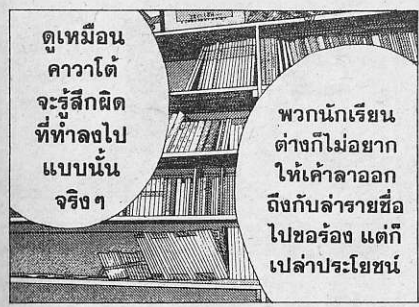

!

ที..
มันก็ยัง
พอมืออยู่
นะ

คนที่จริงจัง
ยอมกระทั่ง
เอาชีวิตการเป็นครู
ของตัวเอง
เข้าแลกเพื่อ
นักเรียน
ขนาดนั้น..

ดูเหมือน
ควาได้
จะรู้สึกผิด
ที่ตกลงไป
แบบนี้
จริงๆ

พวกนักเรียน
ต่างก็ไม่อยาก
ให้เค้าลาออก
ถึงกับล่ำรายชื่อ
ไปขอรับรอง แต่ก็
เปล่าประโยชน์

จากนั้น
ควาได้ก็มา
เยี่ยม
ฮาริโมโต้
ทุกวัน

แต่
ฮาริโมโต้
ก็ไม่ยอมรับ
น้ำใจของเค้
เลยซักนิด

มีครั้งนึงเค้
ยื่นรถข้างนอก
ท่ามกลางพายุ
ได้ฝนถึง
4 ชั่วโมง

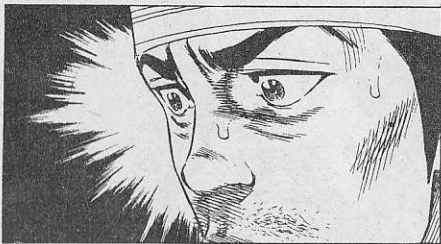
หมอนั้น
ยังไม่
กลับไป
ละ

แกสู้ไปเล่า
เรื่อง
คราวนี้
ควาได้
ผิดคนเดี๋ย
เต็มๆ

แกเน
สามารถกลับ
ไปเรียนต่อ
เมื่อไหร่
ก็ได้เน

แ๊ะ-
แ๊ะ-

อา
จารย์

จะ
ลาออก
จริง ๆ ัั้นรี
?

อ่าชีพคร
คือความฝัน
ไม่ใช่รี
?

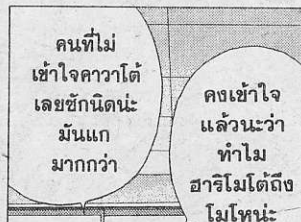
เพราะเห็น
ชอบพูดบ่อย ๆ
ให้พวกเรา
จงมีความฝัน
อะไรนั้นนะ

หือ ?
กินนะ..

จะกิน
แอปเปิ้ล
มั้ย
?

เธอคิด
บ้าอะไรนะ
อานิชะ
!!

ถึงได้มา
ก่อนเรื่องวิวาท
ที่โรงเรียน
คนอื่นแบบนี้

อา
จารย์
!

โ๊ะ!
สุเอซิงุ

คา..
ควาได้
...

อ้อ
ยอมกลับ
มาเรียนต่อ
แล้วสินะ

แต่
ทำเพื่อ
ตัวเอง
นะ
ที่
ผมไม่ได้
ทำเพื่อ
อาจารย์
หรอกนะ

อะ อะ
ไม่ได้เจอกัน
นานเลยนะ
สบายดี
รีเปล่าเนี่ย
?

แล้ว
อาจารย์นะ
สบายดีเปล่า
แทบไม่มาเชื่อ
ที่อาจารย์จะมา
ที่แบบนี้

ตื่นเต้นใจ
จริงนะ
ที่ได้เจอกัน
อีกนะ ทำไม่
ไม่เจอกัน
ไปเลยล่ะ

แกนี่
วอนนิกนะ
ใครใช่ให้แก
ฟังล่ะวะ
ไอ้บ้าเอ๊ย

อานิชะ
!

ไม่ว่า
จะยังไง
ผมจะต้อง
เข้ามาหา
ล้วย
ให้ได้

ไฮ้

ค้นพบ
สิ่งที่ตัวเอง
อยากจะทำ
แล้วล้วย

อา
จารย์
!

ฮารี
โมไต
!!

VOL.10 คนตั้ง

ผม...
อยาก
เป็นครู

จะกลับล่ะ

คงกลับไปได้แล้วใช่ไหม

ชั่วชีวิตของแกคงต้องน่าเบื่ออย่างแน่นอนเลยว่ะ

อะไร?

อะไร?

จะทำอะไรน่ะหยุดนะ!!

หยุดทั้ง 2 คนนั้นแหละ

จริงน่าจะอยากให้คุณดูแลให้ดีขึ้นหน่อยนะ

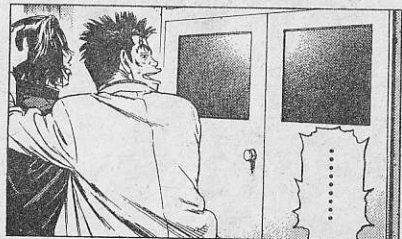

ต้องขอประทานโทษด้วยจริงๆ ครับ คิดว่าอีกซักพัก ผู้ช่วยผอ. คงจะมา

พอมันมาเกี่ยวข้องกับมันรู้สึกเหมือนว่าจะกลายเป็นเรื่องใหญ่ขึ้นมาซะช่วยพาเด็กนักเรียนคนนั้นกลับไปด้วย

นี่ก็มหัศจรรย์!

ที่ชื่อเสียงไม่ตีเอาเลยนะ

ปากเสียง!!

แล้วเธอจะมาทำอะไรในที่นี่เนี่ย!

รู้ว่าเป็นโรงเรียนเก่าที่ฉันเคยสอนเลยมาขำรี อะไรกันคิดจะมาถามเรื่องของฉันรีเนี่ย!?

ก็นะ

ฮืม

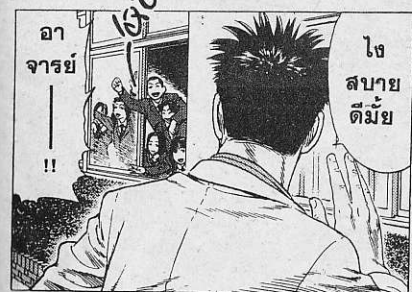
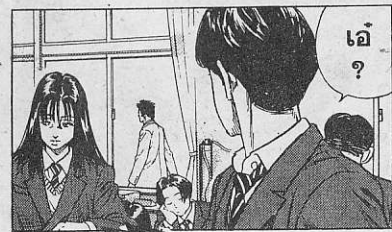
มันก็แย่สุดๆ 1 อย่างที่เห็นแหละ

แต่ช่างเถอะ

แต่สำหรับฉันแล้ว การที่ซาริไม่ได้ยอมกลับมาคิดถึงอนาคตได้ ถึงแม้จะเพียงแค่มองดูก็ทำให้ฉันดีใจเป็นที่สุด

อาจารย์
คาวาโต้

!!

เฮ้

อา
จารย์
คะ

คาวาโต้

~~~~~
!!

อา
จารย์
!!

อาจารย์
คาวาโต้

!!

ว่าง

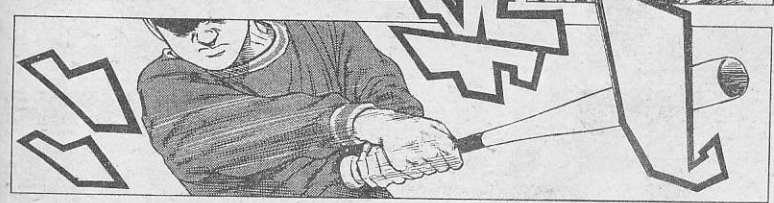
คาวาโต้

!!

กลับ
มาแล้ว
รี!

อา
จารย์
!!

รู้สึกเหมือนว่าสิ่งที่หนักอึ้งภายในอกมันได้หายไปไปแล้วนะ

อะ อะ แต่ดูเหมือนพวกอาจารย์คนอื่นๆจะเกลียดฉันนะ

เฮอะ ขี้อบทำตัวประหลาดๆ เหมือนคนบ้านี่นะ

ถึงบ้างก็ช่าง

แต่ฉันโชคดีแล้วล่ะที่ได้เป็นครู

จริงสิ อานิชะ ตอนอยู่ม.ต้นเธอเล่นเบสบอลมาตลอดจริงสิ

ไม่รู้

เฮ้ ไม่ใช่เรื่องต้องมาปิดบังอะไรนี่

จริงๆแล้วเธอชอบเบสบอลใช่ไหม

และคงชอบมากเลยใช่ไหม

บ้าเรอะของแบบนี้ใครจะไปสน

เอ๊ะ?

ขอโทษครับ

ช่วยเก็บบอลให้ที

อะ อาจารย์ควาโต้!

กลับ.. กลับมาสอนที่นี่แล้วริสะ

เปล่านะ มาเรื่องธุระนิดหน่อย

อานิชะ

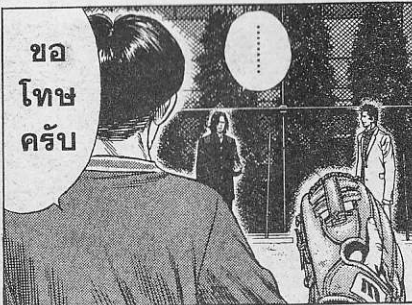

หว่า

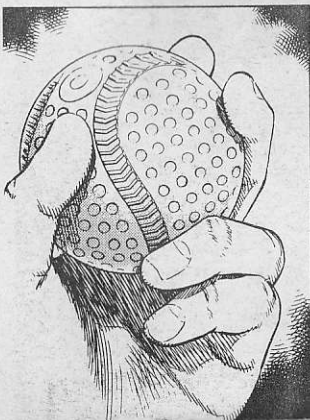

ช่วยขว้างคืนไปให้เค้าหน่อยสิ

ได้มั๊ย

ขอโทษครับ

ทำไมฉันต้องทำตามที่นายสั่งด้วย

เอ๊ะ

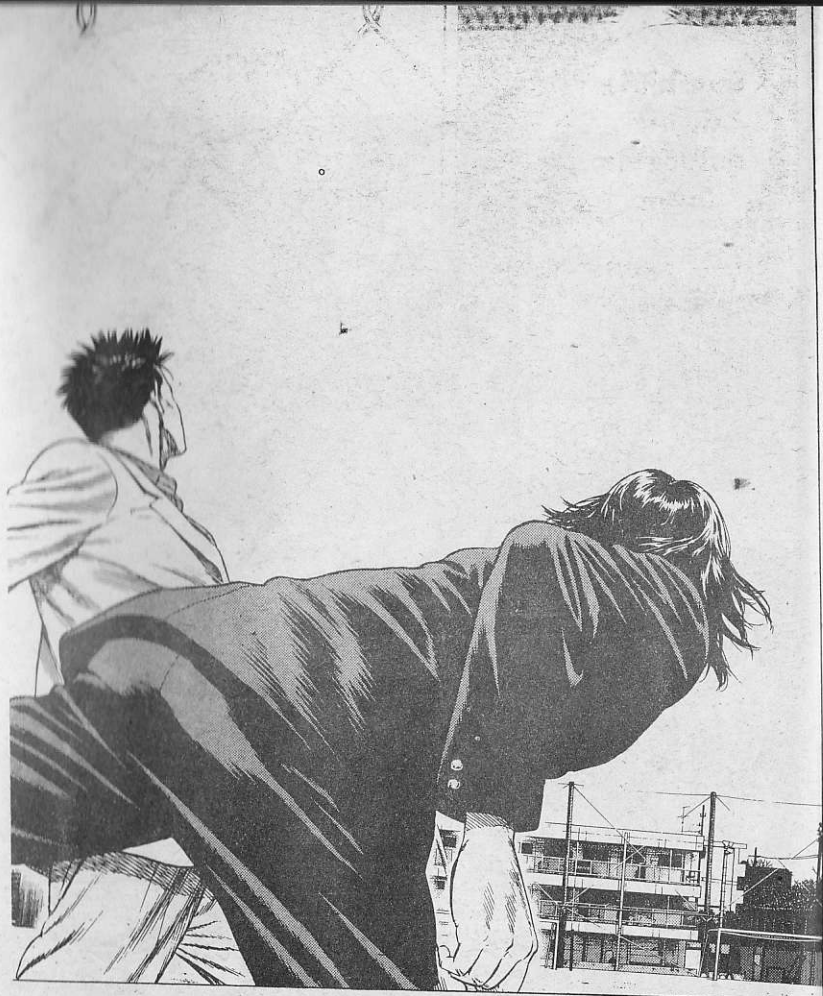

โอ๊ะ

หว่า.. จะขว้างไปทางไหนเนี่ย!?

เฮ้ย ไอ้บ้า

VOL.11
สคูไลฟ์ที่แสนวิเศษ

ซึก
ไป
เลย

ไม่น่าเลย
อดสำห
เริ่มชอบ
แล้วนะ

แต่แบบนี้
เท่ากับว่า
เราถูกหลอก
สินะ

ปกปิดขีตึเขีย
แล้วลึงที่เคำพูด
ตอนแรก ๆ
ฉันก็ว่ามัน
น่าสอสัยมาก
อยู่แล้ว

เรื่องใช้กำลึง
ป่าเถื่อนนั้น
เป็นเรื่องจริง
สินะ

โท
โมะ

หือ
?

นี่
เดี๋ยวลี
ทำบ้ำอะไร
ของเธอเนะ
โทโกะ

สวรรณ
ลงโทษ

อ๊า
:

แด็ก
แด็ก

แย้
จึ่ง

สวรรณ
ลงโทษ
?

.....

ปกติ
ใครเคำจะตาม
เรื่องความฝัน
กับคนอื่น

ไม่ใช่พวก
เด็กประตม
ซะหน่อย

กะไว้แล้ว
เลยเนี่ย
อาจารย์ที่จะ
เชื่อใจได้
จริงานะ
ไม่มีหรอก

ทำไมอาจารย์
ที่ยอมพูดจากับเรา
ตรง ๆ ถึงขนาดนั้น
ถึงเชื่อไม่ได้
ห่า!?

.....

แต่เคำก็สัญญา
แล้วไม่ใช่ไรงว่า
ถ้าเคำเป็นคนที่ไม่
เอาไหนจริง ๆ
ก็จะลาออกจากกร
เป็นอาจารย์เนะ

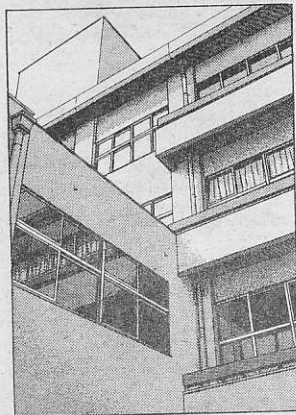
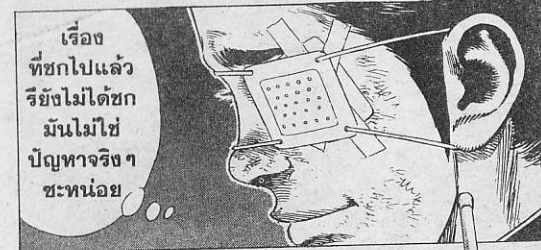
ครัด

.....

โทโกะ
:

เมื่อก่อนเคำจะ
เคยทำอะไรมา
มันไม่เห็น
เป็นไรนี่
ปัจจุบันก็คือ
ปัจจุบัน

เคำอดสำห
บอกแล้ว
ว่าจะพยายาม
เราก็คควร
เชื่อใจสิ

แต่ว่าทำไม
ต้องทำตัวมา
สนิทสนม
คุ้นเคย
ถึงขนาดนั้น
ด้วย

บอกว่า
จะพยายามเข้าใจ
พวกเราชั้นนี้
ที่เข่านะ พยายาม
บ้างอะไร

อย่างพวก
อาจารย์
นี่จะมา
พยายาม
เพื่อเรา

ฉันจะทำ
ให้มันรู้เองว่า
ถึงจะพยายาม
ซักแค่ไหนก็เปล่า
ประโยชน์

สรุปแล้ว
ที่ทำแบบนี้
ก็เพราะอยาก
จะเปลี่ยน
พวกเราไง

อย่าง
ที่ชินโจพูด
นั่นแหละ

ห้องอัน
แสนสบาย
นี่

ก็จะ
หายวับ
ไป

แต่ถ้าแบบนี้
ทำให้พวกเรา
ไปโคชิเอ็ง
ได้จริง ๆ มันก็
สุดยอด
ไปเลยนะ

เอ
?

เอ่อ..
เป็นแค่เรื่อง
สมมุติเนะ

และ
ไม่ใช่
แค่นั้น
หรอกนะ

ยิ่งกว่านั้น
มันคิดจะให้
พวกเราเล่น
เบสบอล
ด้วย

บ้าที่สุด
ฉันจะต้อง
หยุดมันให้ได้
กว่าได้
มันแจ่มมา
จากไหนวะ

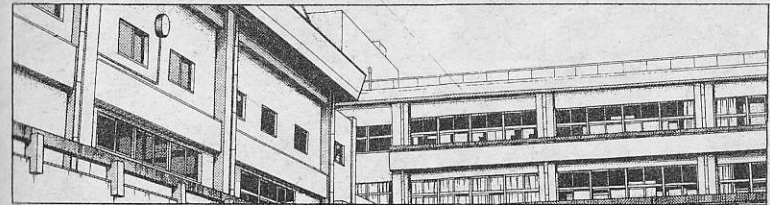

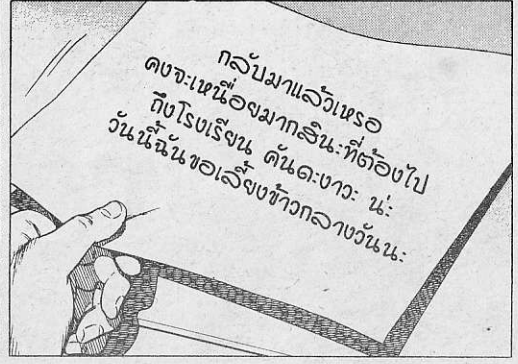
มี..
มีอะไร
?

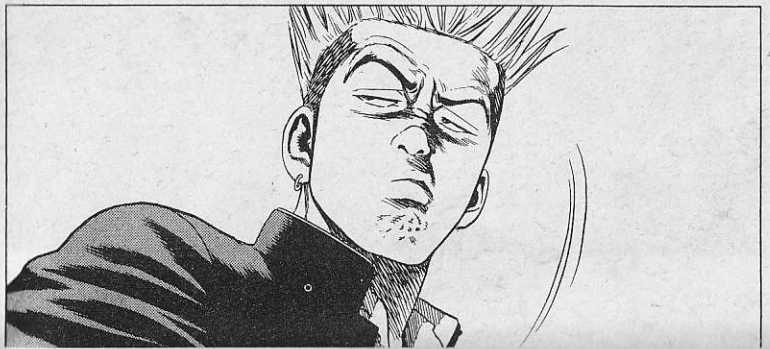
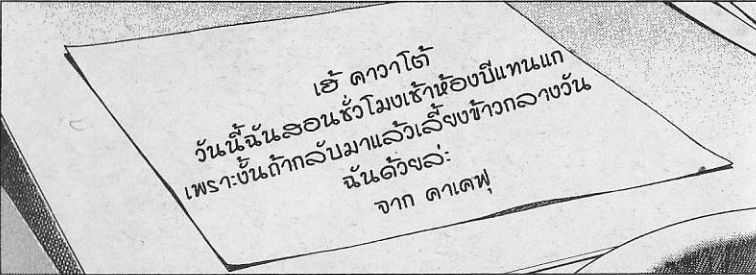
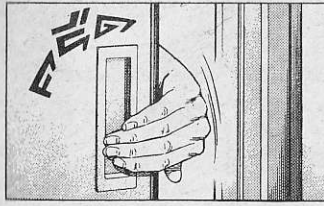
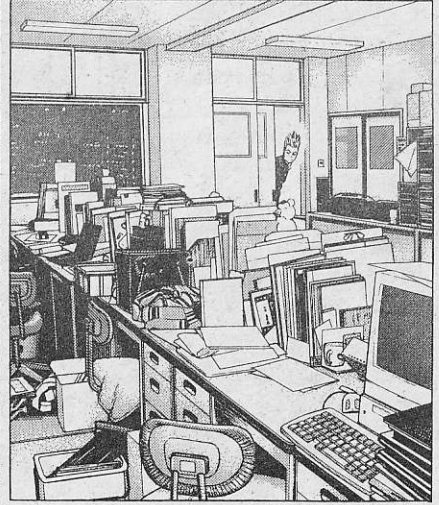
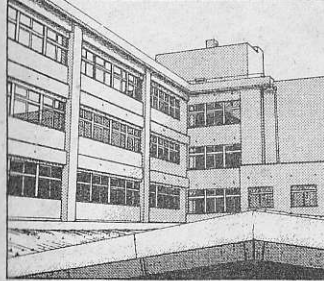
อ๊อก
:

พวกเราเอง ก็ต้องระวัง เหมือนกัน นะครับ

โอเค
ไม่มีใคร
อยู่

อืม..
โต๊ะของ
คาวาโต้

โอ๊ะ
ที่นี่เอง
ริ

จดหมายนี้
มันอะไรนะ
อ๊ะ/ คันทะ
ฮาระ

อา...
นี่ไม่ใช่
เวลามาคิด
เรื่องอื่น

ต้องหา
กุญแจ
ห้อง

ให้ตายเหอะ
ซักวัน
ฉันจะต้องขี้น
ไถ่กริว
ชินใจให้ได้

ถ้า
ไม่มีมันซักคน
บรรยายกาศคงดี
กว่านี้ แต่มัน
เก่งเป็นบ้า

เจอ
แล้ว

แหม
ผู้ช่วย ผอ.
มาถึง
ก่อนผมอีก
ริครับ
?

เธอออกมา
ก่อนฉัน
ตั้งนาน
ไม่ใช่ริ

เอ่อ
คือว่า
เรื่องนั้น
...

ระหว่างทาง
อานิชะมาทหาย
ตัวไป ผมเลย
ต้องตามหา
ชะพักใหญ่
นะครับ

แน่:
แน่:
...

ต้องขอ
ประทานโทษด้วย
จริง ๆ ครับ
เรื่องของชมรม
เบสบอล ผมขอ
รับผิดชอบเองครับ

.....

เอ๋..?
ไม่โกรธ
ริครับเนี่ย
?

โอ้บ้าเลย
ไปทางไหน
เช...

อะไร
ริครับ
?

ฉัน
มีเรื่อง
ที่ต้อง
บอก
ให้เธอ
รู้ไว้

อยากให้เธอ
รับทราบเหตุผล
ที่แท้จริง
ที่ทำให้เธอ
ได้มาสอนที่นี่

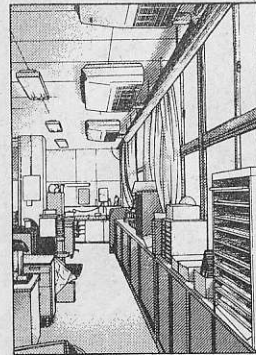
ส่วนเธอจะ
คิดพิจารณา
ยังไงก็เป็น
เรื่อง
ของเธอ

เอ
?

.....
?

คง
ตกใจ
มาก
สินะ

ตอนที่ฉัน
ได้รู้แผนของ
ผอ. ครั้งแรก
ฉันก็ตกใจมาก
เหมือนกัน

จะทำ
ยังไงล่ะ
ควาได้
คุณ

ผอ. ตั้งใจจะรอ
ให้เธอบิบให้อาณิยะกับ
ชินใจลาออกไป
เหมือนกับที่เธอเคยทำ
กับฮาริโมโต้คุณ
นั่นนะ

จะขอลาออก
จากการเป็น
อาจารย์
ที่ปรึกษา
ตอนนี้ก็ได้
นะ

.....

.....

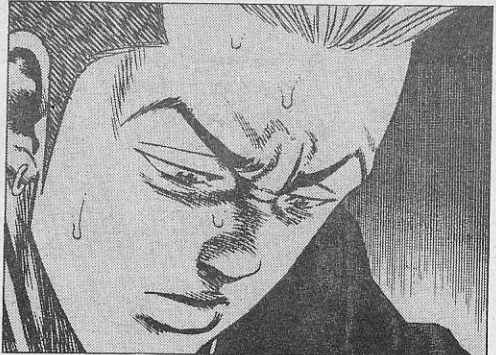

ที่
ที่

เอ
?

ผม
ไม่ออก
หรอก

เดี๋ยว
ก่อน
!

ปัง!
!

เซตคาวา
เซตคาวา
ใช่มั๊ย
!?

เธอ
เอา
กุญแจ
ไป
สินะ!

เดี๋ยว
!

กุญ
แจ
นั่น..

กุญแจ
นั่น..

เป็น
กุญแจ
อพาร์ท
เมนต์
ของฉัน
นะ
!!

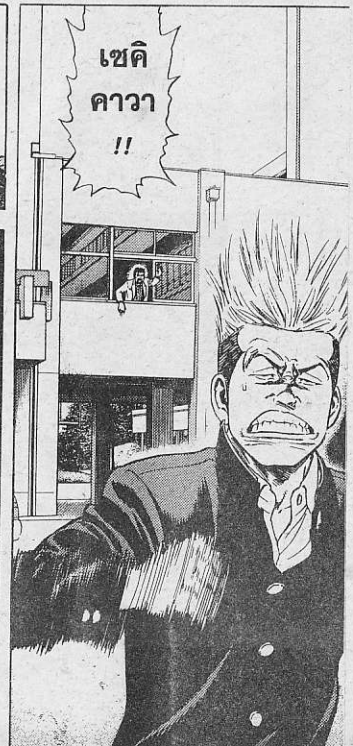
.....
!!

โอ๊ะ

เซต
คาวา
:

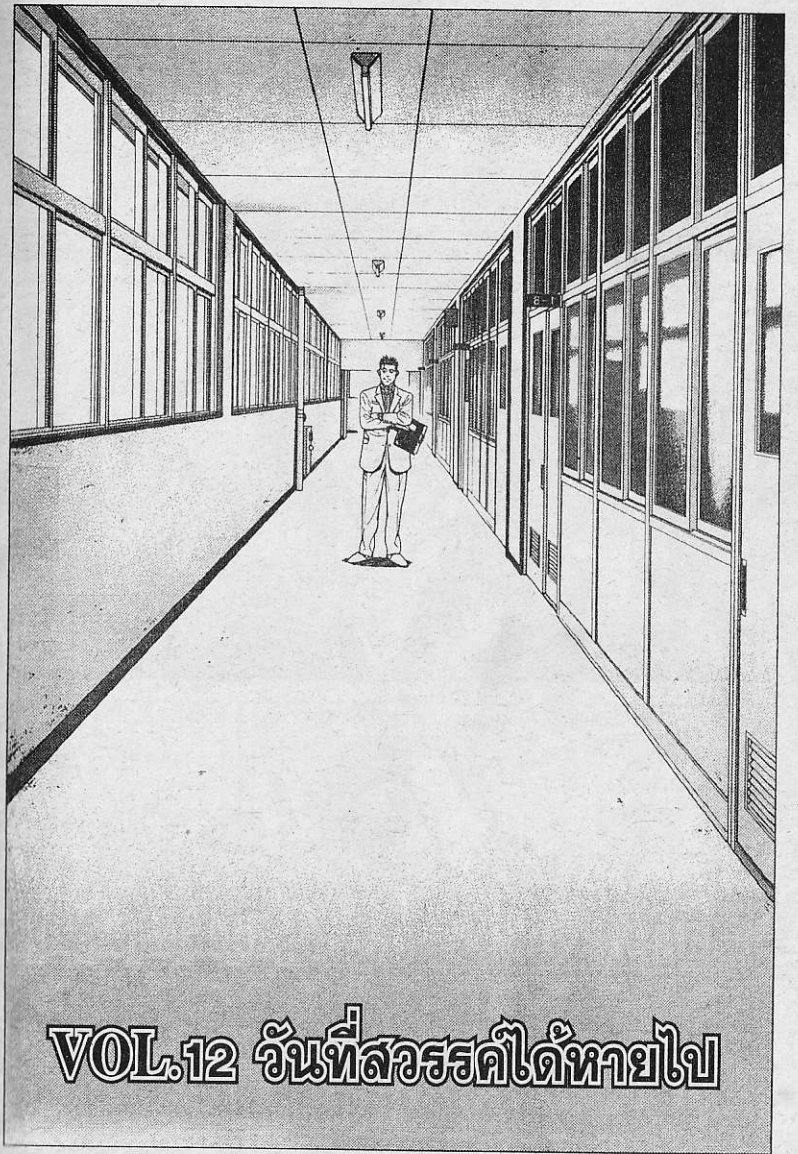

เซต
คาวา
!!

อา

วิ่งเร็ว
เป็น
บ้า..

VOL.12 วันที่สวรรคตได้หายไป

เล่น
ภาษาอะไร
เนี่ย

หลุด
ไปแล้ว

วิ่งไป
เบส 3
เลย

ฮิบ

หว่า
ส่ง
ยังไฉ
นะ

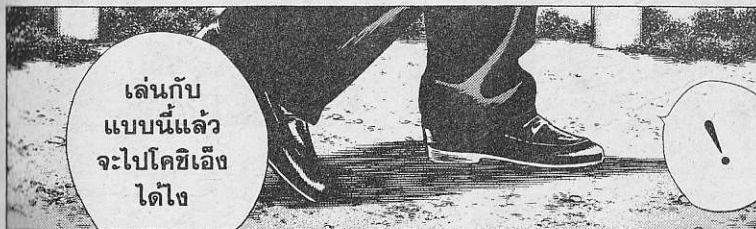
เฮ้
หลุดแล้ว
หลุดอีก
มันอะไร
กันเนี่ย

พิชเชอร์
คอยเสริม
หน่อยเซ่
!

เซอะ

วิ่งไป
วิ่งไป
!!

เล่นกับ
แบบนี้แล้ว
จะไปโคชิเอ็ง
ได้ไง

!

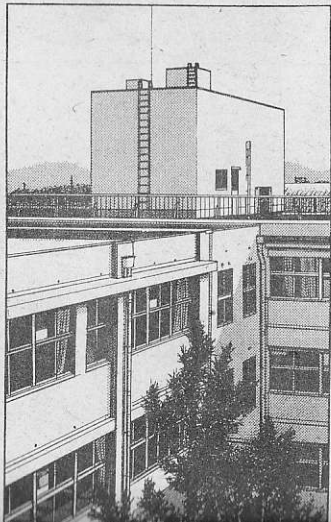
.....

ฮ่า ฮ่า
มิลเตอร์
โคชิเอ็ง

อย่า
ฝันเฟื่องเลขนำ
ทำใจลิ้มซะเหอะ
เพราะนี่เป็น
ยุคสมัยที่ตกต่ำ
ที่สุด

ไม่มี
กุญแจ
?

เออ
ดูเหมือน
ควาโตจะ
พกติดตัว
ไปด้วย

แก
หาดีแล้ว
เนรี่
?

ก็แน่แล้วสิ
พูดมากจริง
ลองทำเอง
ซะบ้างสิ

แก
ว่าไง
นะ
?

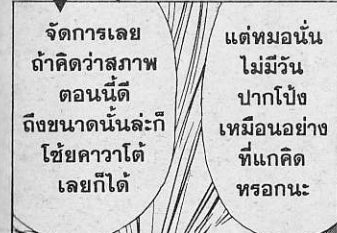
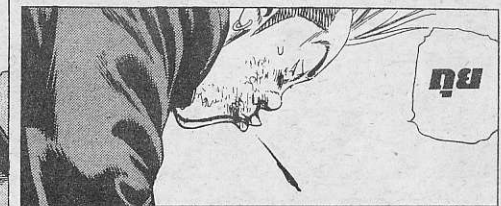
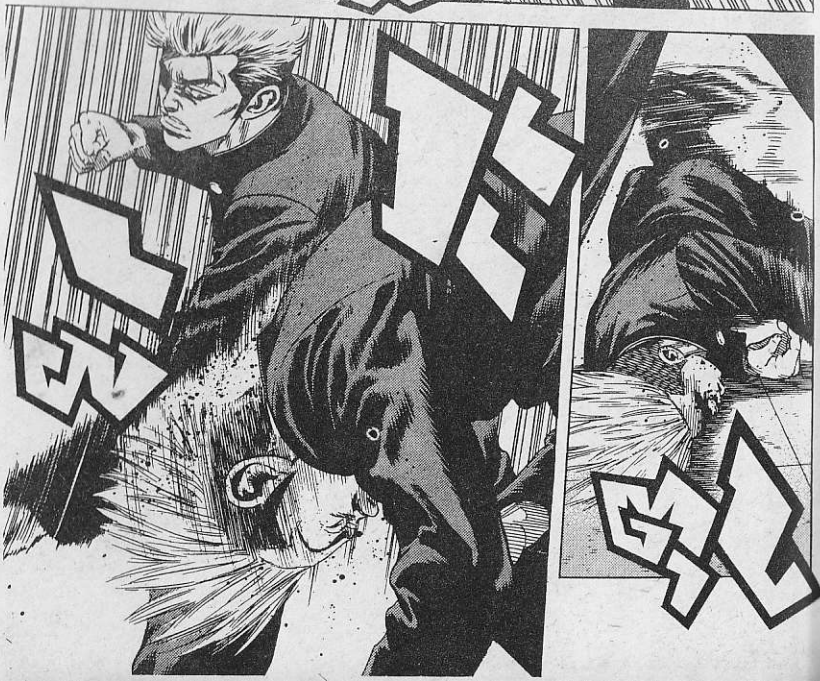
ฉันบอกว่า
ให้ลอง
ทำอะไรด้วย
ตัวเอง
บ้างนะสิ

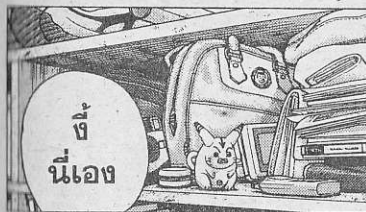
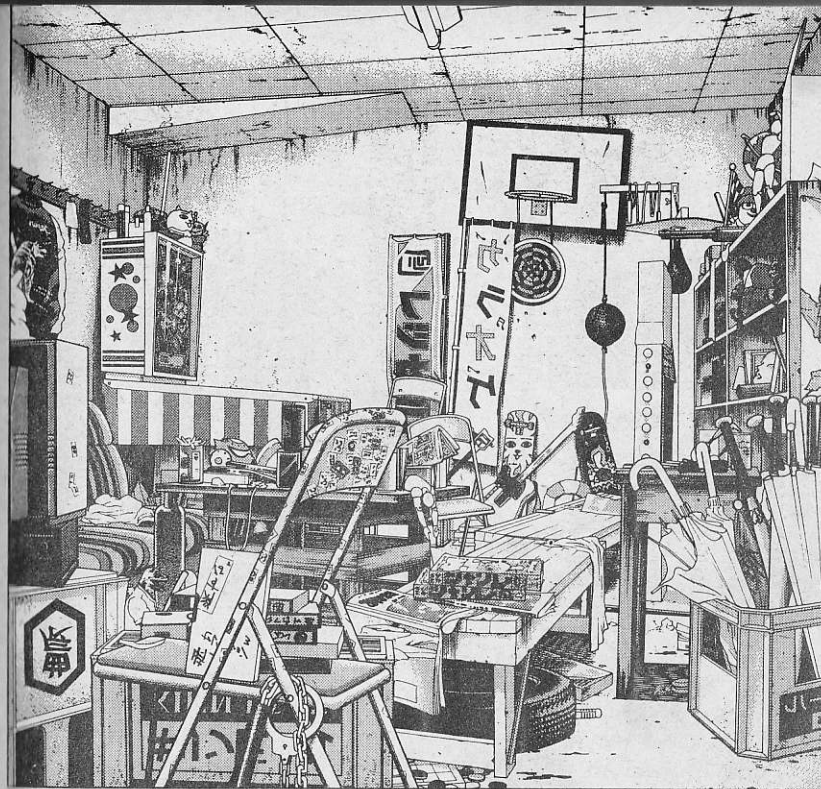
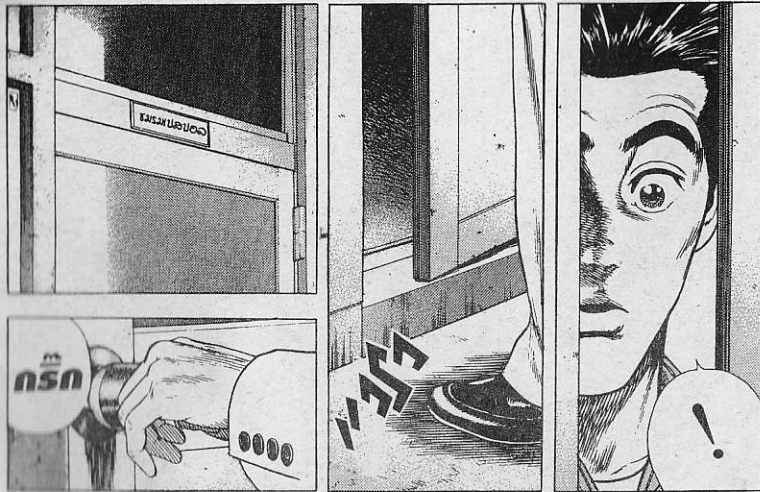

ตอนจะ
ทดสอบควาโต
ก็ใช่!
มีใครจะทำ
จะทำอะไรก็ลอง
ทำด้วยตัวเอง
ดูบ้างเป็นใจ

รีว่า
แกกลัว
ควาโต
มาก
?

คืนมา
นะ

โทษทีนะ
ฉันกำลัง
หาซื้อเจ้านี่
อยู่พอดี ไม่
เห็นมีขาย
เลยนะ

ว้าว
กางเขน
เงิน
สวย
เป็นบ้า

ฉัน
ไม่ได้ขอ
ฟรีๆ
หรอกน้า

ฉัน..
ฉันบอก
ซื้อร้านให้
ก็ได้

ไว้ฉันจะให้
กรรมสิทธิ์แก่เข้าไป
ในห้องของชมรม
เบสบอลได้ฟรี ว่าไง
เข้าท่ามั๊ย เพื่อนกันนำ
อย่าคิดเล็กคิดน้อย

อะไร
กัน
เนี่ย

โ
แกนี่
ไซคิตี
จริงๆ

คืนมานะ
นี่
ของแพง
นะ

เอ่อ..
ขอขุดจิ้งหะ
เวลาพักเที่ยง
ของทุกคน
ด้วย

หว่า

ว่าไ
นะ
?

เพราะไม่รู้ว่
แต่ละคนอยู่ตรงไหน
จึงขอประกาศผ่าน
ทางวิทยุของโรงเรียน
หนอยนะครับ

เสียง
ของ
ควาได้
นี่

เออ..คือ
ฉันมีเรื่อง
จะแจ้งให้
สมาชิกชมรม
เบสบอลทราบ

!?

อะไร
นะ
?

ฉัน ควาได้
โคอิจิ
ที่ปรึกษา
ชมรม
เบสบอล

แฮ่ด

คือนับแต่
เหตุการณ์ทะเลาะ
วิวาทคราวนั้นทำให้
ชมรมของเรา
ถูกสั่งหยุดพัก
กิจกรรมชมรมไป

แต่
นับตั้งแต่
วันนี้..

รู้สึกเสียว
จะออก
ตื่นเต้น
เนอะ

ในฐานะ
ชมรมเบสบอล
ที่มีไฟแรง
ต้องการไปถึง
ความฝันให้ได้

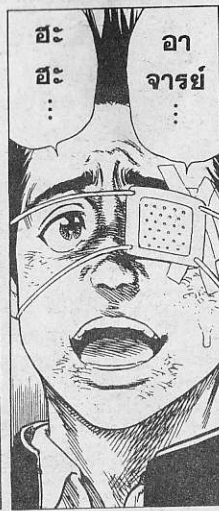
ฉันอยากให้
ชมรมของเรา
กลับมาสดชื่นแจ่มใส
อีกครั้งและรวมใจ
มุ่งสู่ฝัน

แต่.. นับตั้งแต่วันนี้...ฉันอยากจะทำให้

ชมรมของเรา กลับมา..สดชื่นแจ่มใส เอ..

ตรงนั้นเมื่อก่อนไปแล้วยาตีตั้นตั้นนักซี

อะ อะ... อ่า จารย์... อะ อะ... อะ อะ...

เพราะ.. เพราะฉะนั้นวันนี้ 4 โมง ขอให้ทุกคนมารวมตัวกันที่หน้าห้องของชมรมให้ได้นะ

ฮืม...

พูดอะไรของเค้าวะ!

บ้าเอ๊ย

พวกเรา มาพยายามกันใหม่ ด้วยความรู้สึกใหม่ ๆ กันเถอะนะ

หวา ล้อร้อยฉัน

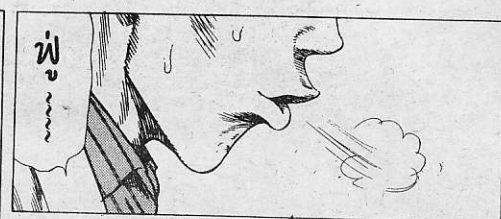
ใครจะไปวะ บ้าเอ๊ย

ขอจบเพียงเท่านี้

คิดอะไรของเค้าเนี่ย..

ซีเจ้าตีขะมัด...

ฟู...

ผมเพิ่งเคยพูดออกอากาศทางโรงเรียนเป็นครั้งแรกเลยตีตั้นตั้นไปหน่อยเหะ เหะ

ไม่ทรอกทำดีมากแล้วละ

ผลลัพธ์ไม่กลับตาลปัตรทำแบบนั้นแล้วใครจะยอมมา

เอ?... ?

เอาตามสไตล้นายเลยดีกว่าบอกไปเลยว่าถ้าไม่มาเจอดันะ ยังไงก็ต้องได้เจอกันอยู่แล้วนี่

อย่า.. อย่าพูดแบบนี้สิ

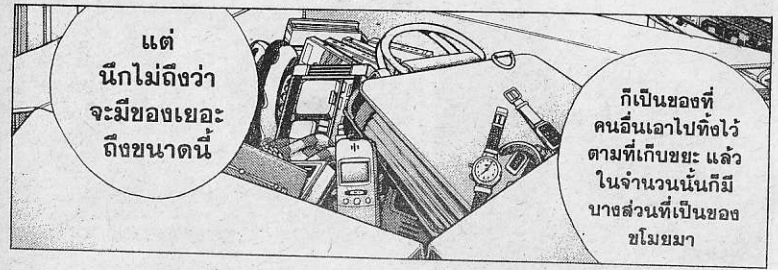
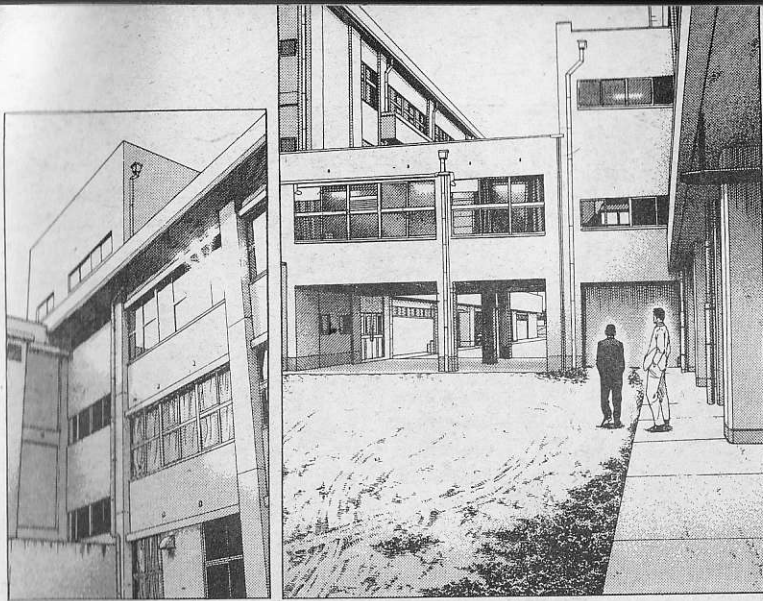

ไม่มีก็ไม่เป็นไร ทรอกครับ

และผมก็รู้ว่าต้องได้เจอกับพวกนั้นในตอนนี้

เพราะเป็นสัตย์สาบานที่มีต่อตัวผมเอง และก็ต้องพวกนั้นในตอนนี้

เพราะฉัน
ความฝันจึง
เป็นสิ่ง
สำคัญมาก

ของ
แบบนี้
จะเอาไป
ไว้ที่ไหน
ดีเนี่ย

เฮ้อ
ดูท่าต้อง
กลับมาใช้
ชีวิตลำบาก
อีกแล้วแหละ

ให้
ชนไอ้นี่
ไป
ใช้มัย

เซคิ
คาวา
เฮอ..

ผม
ขโมยมา
เอง
แหละ

แต่ของที่อยู่
ที่นี่ส่วนมาก
เป็นของ
ที่เก็บได้
ทั้งนั้นนะ

ของที่ต้อง
เอาไปคืน
ผมจะเอา
ไปคืนเอง

เอ
?

อา

เซคิ
คาวา
:

เซคิ
คาวา
:

บ้าซะมัด
กว่าจะได้มา
ต้องลำบาก
แทบแย่ แต่ต้อง
มาจัดการทิ้ง
แบบนี้

อย่างไร
อาจารย์
พูด

มันว่าง
มาก
:

เลย
เปื้อ
:

ที่เข้าขมรมนี้
เพราะตั้งใจ
ไซฟาร์นะ แต่
รู้สึกจะคิดผิด
นะ

ทุกคน
ก็ต้องคิด
แบบนี้
แหละ

เข้
มิโค
ชิบะ

หา..
เอ๋อ..
ฉัน..

แต่ต่อไปฉัน
จะเลิกทำใน
เรื่องที่ไม่ดีแล้วละ

โงะ..
เพราะต่อไป
คงไม่มีเวลา
ว่างที่จะทำ
แล้วนี่ละ

เขอะ

ฉันเอง
ก็อยากจะ
หัวเราะ
จบจากที่นี่
ออกไปนะ

เซคิ
คาวา
:

เฮ้อ
คิดผิด
จริงๆ

พลาด
ชะไต

ทำไมฉัน
ถึงมาเข้า
ชมรมเบสบอล
นี่..

ไม่ใช่..
นะ
เซคิคาวา
!

การเข้าชมรมนี้
ไม่ใช่การ
ทำพลาดหรอก
หลังจากเข้ามา
และได้ทำแล้ว
นี่สิ ถึงค่อยพูด
ได้ว่าทำพลาด

มัน
ยังทัน
จริงๆ
มั๊ย

ฉัน
รู้แล้ว
เว้ย

พูดมาก
ชะมัด
เป็นเด็ก
แล้วทำเป็น
รู้ดี

ทำพลาด
แล้ว
ไม่ยอม
แก้ไข

แบบนี้สิ
ถึงจะ
เรียกว่า
พลาด

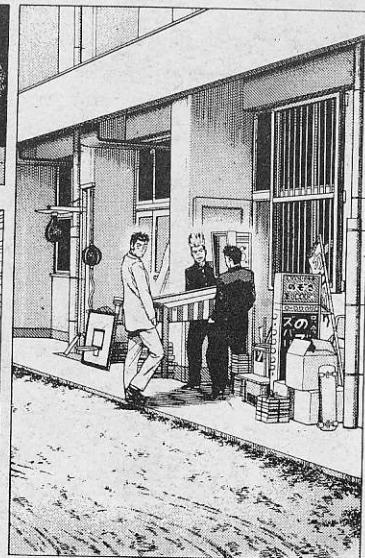
อาจารย์
สอนภาษาก็
แบบนี้ น้ำ ชอบ
พูดจาฟังเข้าใจ
ยาก ชะเรื่อย

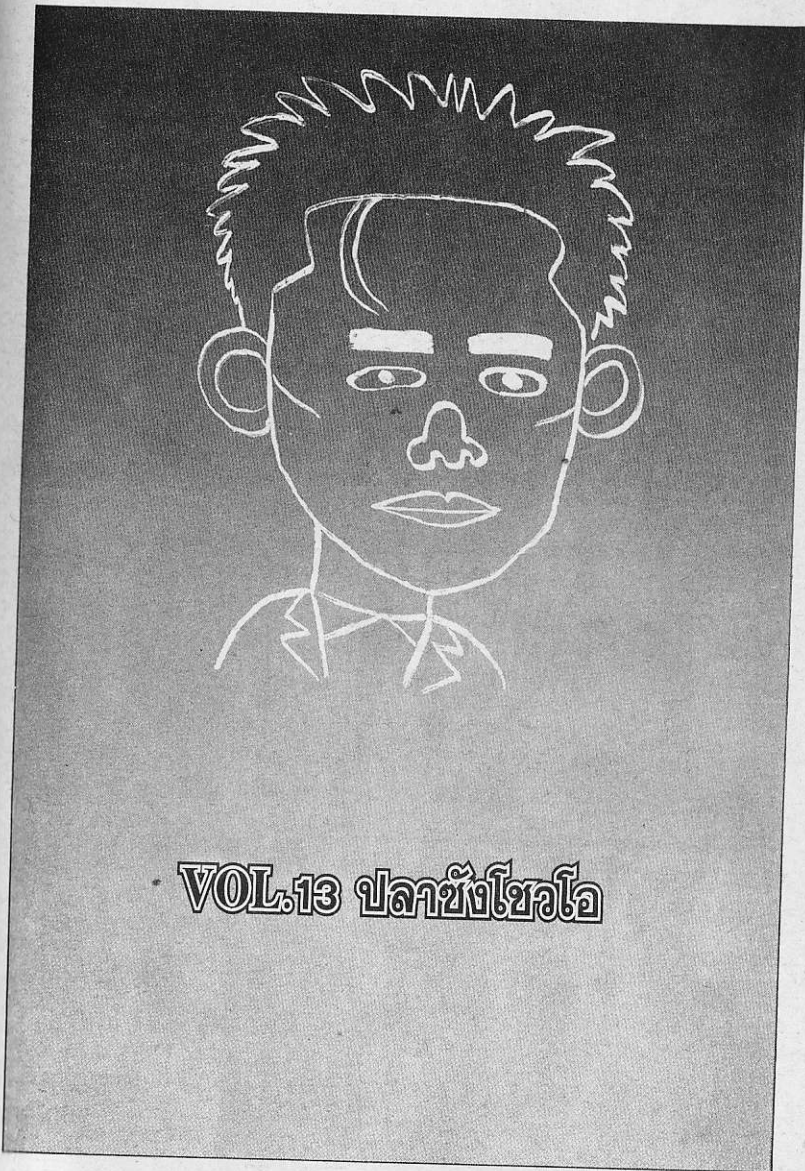
แต่ พูด
ออกอากาศ
แบบนี้แล้ว
ใครหน้าไหน
เค้าจะ
ยอมมา

ว่าโง
นะ
?

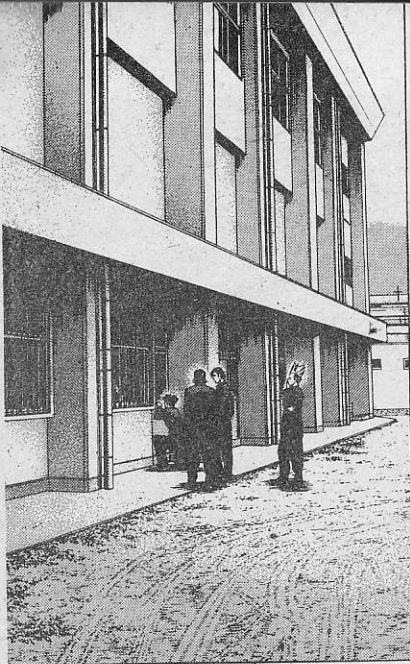
ทุเรศ
น่าอาย
ชะมัด

VOL.13 ปลาซังโฮวโตะ

เมื่อไหร่
จะได้อะ
ยุพนะ
ริทำไม่ได้
กับออกมา

พูดมาก
จริงเว้ย
มันต้องมี
สมาธินะ

แปลก
และ ก็ทำ
แบบนี้
นี่นา

กร๊าก

โอ๊ะ
:

โอ๊ะ
:

จ้าว
:

ยะฮึบ
!!

แกเป็น
นักสะเดาะ
กฏแจรี
เปล่าวะ
!!

แกนี่
เจ๋ง
จริง ๆ
วะ

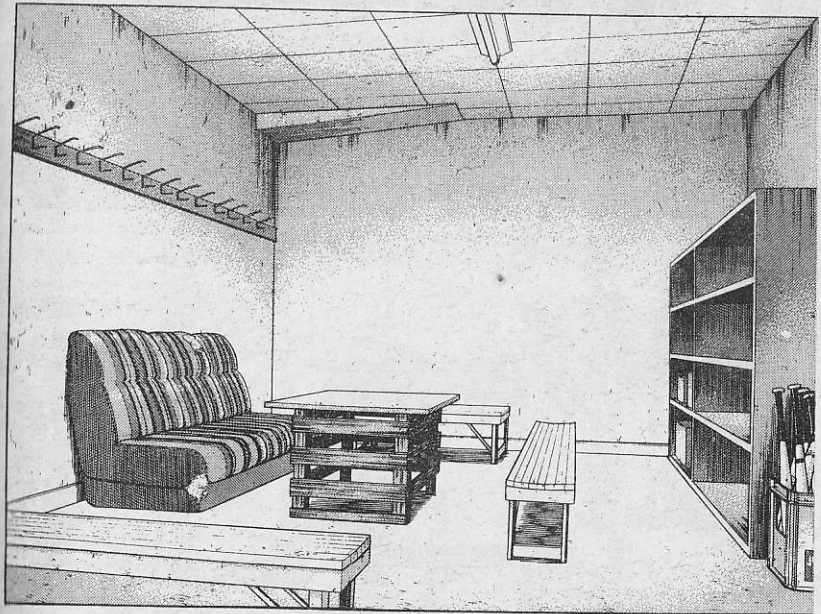
เอ๊ะ...

อ๊า
:

แหว

หึ
หึ

ไม่..
ไม่มี

ไม่มี
อะไร
เลย
!

ทั้งตู้ซิง
ทั้ง
โทรทัศน์
:

นี่มัน
หมาย
ความว่า
ใจ
วะเนี่ย!

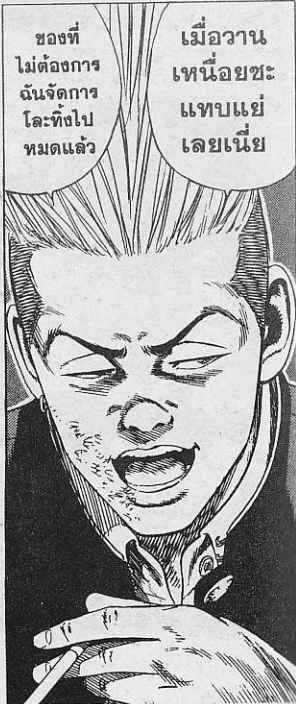
ควาได้
แหง
เพราะมีแต่
หมอนั้น
เท่านั้น
ไอบ้า
นั่น
เรอะ

อะไร
ของแกอะ
เซตีควา?
ที
เป็น
ใจ
กันบ้าง
?

โธ่

เมื่อวาน
เหนื่อย
แช
แทบ
แย
เลย
เนี่ย
ของ
ที่
ไม่
ต้อง
การ
ฉัน
จัดการ
ไล่
ทิ้ง
ไป
หมด
แล้ว

ของ
ส่วน
ตัว
ทั้ง
หมด
อยู่
ใน
นี้
อัน
ไหน
ของ
ใคร
หา
เอา
เลย

หา
?

หา
:

แก
ว่า
ใจ
นะ
!?

เออ
ทวน
ทุก
ชะ
มัด

นี่
แก
เป็น
คน
จัดการ
เรื่อง
พวก
นี้
เรอะ

นี่
คิด
อะ
ไร
ของ
แก
วะ
!

เดิม
ที
ขอ
ส่วน
มาก
ก็
เป็น
ของ
เรา
มา
ทั้ง
นั้น
ฉัน
จัดการ
กับ
ของ
ขอ
ขอ
ฉัน
ยัง
ใจ
มั่น
ก็
เป็น
เรื่อง
ของ
ฉัน
จริง
มั๊ย

พูด
อะ
ไร
ของ
แก
วะ
ไท
นอ
ธิ
บาย
เหตุ
ผล
มา
ซิ
ว่า
มัน
เป็น
เพราะ
อะ
ไร
กัน!

ควา
ได้
ฉัน
รี!
อ
ยา
บ
อก
นะ
ว่า
แก
ยก
อม
ให้
กับ
ไอ
อา
จ
าร
ย
กร
ว
ก
นั้น
แล้ว
นะ

รี
ว่า
แก
คิด
อ
ย
ก
จะ
เล่น
เบ
สบ
อล
?

ก็
ไม่
เห็น
เส
ีย
ห
าย
อะ
ไร
นี่
ห
ว่า

แก
เอาจริง
นะ

ที่แกคิดจะทิ้ง
ชีวิตโรงเรียน
อันแสนสดใส
ชั้นแรกอะ

จากนี้ไป
ตะหากถึง
จะเรียกว่า
สดใส

มาทำ
อะไรกัน
แต่เข้า
นะ ?

อ๊ะ

เฮ้ย
นี่มันอะไร
กันนะ

เฮ้
อานิชะ !

ก็ไอ้หมอนี่นะสิ
มันยอมก้มหัว
ให้ควาโต
แล้วจัดการซะ
เป็นแบบนี้เลย

แถมยังบอก
ด้วยนะว่าจะเล่น
เบสบอล สงสัย
สมองทำอะไร
แกช่วยพูดอะไร
กับมันทีสิ

.....

ดูเตะ
เทลือแต่
ไซฟาร์ตัวเดียว
เป็นแบบนี้
แล้วมันจะ
ไปมันส์ได้ไง !

ไม่
ตลก
เลยนะ

.....

ฮี้
ฮี้

เอ๊ะ ?

มีอะไร
น่าขำ
มากนัก
รีใจ

ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

เอาจริงรีเนี่ย
ไอ้อาจารย์
บ้านั้น
เอาเข้าให้
จนได้นะ

อานิชะ
.....

ฮะ
ฮะ
ฮะ

ไม่เห็น
เป็นไรนี่ ถ้ามี
ไซฟาร์ก็สนุก
กับผู้หญิงได้
ไม่ลำบาก
แล้ว

แกตีแต่
คิดเรื่อง
พวกนี้แหละ
!?

หนวกหู
กันจริง เดิมที
อียามะกับอานิชะ
ก็เคยเล่น
เบสบอลกัน
อยู่แล้วนี่

จำทำ
แบบนี้
อีกครั้ง
ก็..

ฮะ

ฮว

ห้ามแก
พูดอีก
เป็น
ครั้งที่ 2

ถ้าแกอยาก
เล่นเบสบอล
นั่นมันก็เรื่อง
ของแก แต่ห้าม
มาสอดถึงเรื่อง
พวกเรา

.....

เข้า..
เข้าใจ
แล้ว

ปล่อย
ชะที่
มันเจ็บนะ
:

ฉันจะไม่พูดขอ
ให้พวกแก
มารวมทำ
กิจกรรมชมรม
กับฉันด้วย
อยู่แล้วนี่

ก็แหล่งละ
ใครจะไข
ไปทำด้วย
วะ
!

แต่ถ้าพวกแกลอง
ติดตามคาวาโตะ
พวกแกอาจจะพบ
กับสิ่งที่น่าสนใจ
มากกว่าที่เป็นอยู่
ตอนนี้ก็ได้นะ

ตุ๊จ

แหวะ

จะ

ดุง

อ้วก

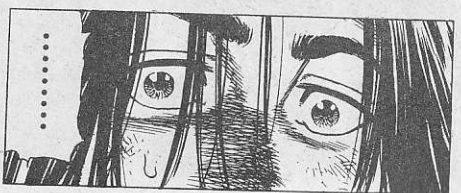
ที่ผ่านมา
ทำตัวเป็นพวก
พวชโมย ตอนที่
ต้นมาพูดจา
กรรมะธรรมโม
โดยไม่ขาดปาก

รู้สึกแกจะ
เป็นคาวาโตะ
ลิซึ่มแล้วนะ
เดี๋ยวจะแย้
เออานา

พูด
ว่าใจ
นะ
!?

ฮะ จริงสิ..เมื่อวาน
แกไม่อยู่เลยไม่รู้สินะ
ไอ้คาวาโตะนี่ มัน
ยอมรับด้วยตัวของ
มันเองเลยว่าป็น
อาจารย์ป่าเถื่อน
นั่นนะ

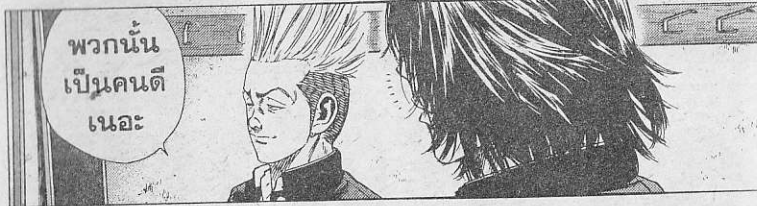

ให้ตายเถอะ
ไปติดตามไอ้
อาจารย์บ้านั้น
แล้วจะมีอะไร
น่าสนใจจะ
ต้นหูตออกมา
ได้

แล้วแกนะ
ระวังตัวอย่าให้
ชินใจพบตัว
ละกัน ไม่ขึ้น
กระอักแน่

ยอมรับว่า
เป็นอาจารย์
ป่าเถื่อน...
แบบนี้เรียกว่า
ป่าเถื่อนขั้นจี..

พวกนั้น
เป็นคนดี
นะอะ

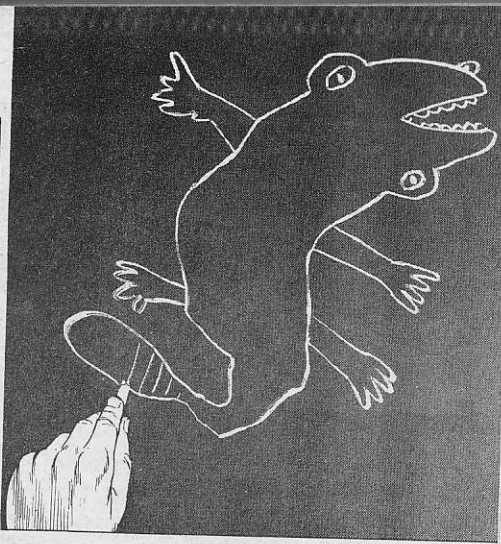
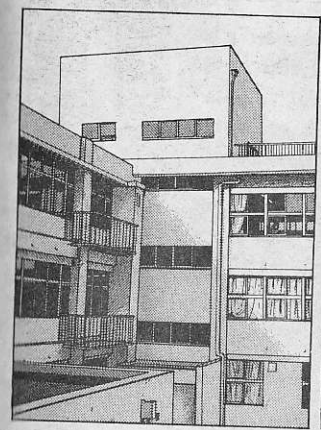
ทั้งที่ฉัน
หักหลังทุกคน
ถึงขนาดนี้ แต่
ก็ยอมจบเรื่อง
เพียงแค่นี้เอง

แสดงว่า
พวกนั้นเห็นว่า
ฉันยังพอเป็น
เพื่อนอยู่บ้าง
นะอะ

เพราะฉัน
ฉันถึงอยากให้
ทุกคนรู้สึกตัว
ในสิ่งที่ควาได้
กำลังพูดอยู่

ทั้งกับ
พวกนั้น
และก็
แถมด้วย
:

ซังไฮวโอ
ตัวเอกของ
เรื่องนี้
พอ..

นั่น
นะนะ
ซัง
ไฮว
โอ
!?

ตัว
ประหลาด
อะไรนะ
?

อาจารย์นี่
ฝีมือวาดรูป
ยอดเยี่ยม
กระดอง
เทียม

อะไร
ดูยังไง
ฉันก็วาด
ซังไฮวโอ
ชัดๆนะ

ซังไฮโอตัวเอก
ของเรื่องนี้ เมื่ออยู่นิ่งๆ
ภายในถ้าเป็น
ระยะเวลาสั้น
ก็เลยกลายเป็นว่า
ไม่สามารถ
ออกมาจากชอกหิน
ได้โดยไม่รู้ตัว

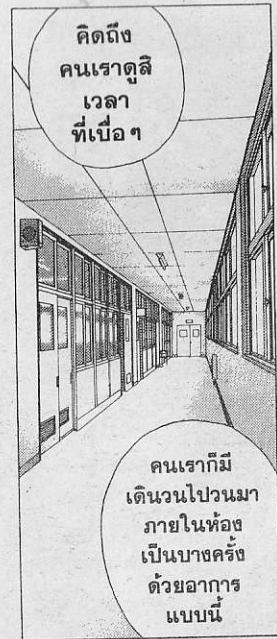
“จะกล่าวว่
เป็นข้อ
ผิดพลาด
อย่างจั้น
รี”

ซังไฮโออยาก
ลองว่าชวนไป
กว้างๆบ้าง ในช่วง
ที่ถูกจำกัดวง
อยู่แค่ภายใน
ชอกหิน

ขอให้ทุกคน
อ่านเรื่องนี้
โดยตั้งใจสมมุติ
ตัวเองเป็น
ซังไฮโอ

ถ้า
ไม่ตั้งใจ
ก็ทำไม่ได้
หรอกนะ

คิดถึง
คนเราดูสิ
เวลา
ที่เบื่อๆ

คนเราก็มี
เดินวนไปวนมา
ภายในห้อง
เป็นบางครั้ง
ด้วยอาการ
แบบนี้

ว่าเงนะ
บอก
ซินโจว
ไปแล้ว
!?

แล้วแก
บอกว่า
เซคิตาวา
ทำ
จั้นเรอะ
?

ก็..ก็หมอนั้น
โกรธเป็นพิน
เป็นไฟเลย
นี่หว่า
น่ากลัวจะตาย

แล้ว
คะซันคะซอ
ฉันใหญ่ว่า
ใครทำ..ฉัน
เลย..

เจ้าบ้าเอ๊ย
ไม่รู้
หมอนั้น
จะทำอะไร
กับ
เซคิตาวา
บ้างเนี่ย

เซคิตาวา
พก
โทรศัพท์
มือถือ
บ้างมัย

ไม่รู้
สิ !!

ยังงี
รีบตาม
หาหมั้น
ก่อนเถอะ

แต่รังของ
ซังไฮโอ
ไม่กว้างมากพอ
ที่จะให้ว่ายน้
วน
ไปกว้างๆได้

แต่สามารถ
ขยับตัวไป
หน้าหลัง
ซ้ายขวาได้
เท่านั้น

ผลิตภัณฑ์คือ
มีเกล็ดไปติด
ตามกำแพง
ชอกหิน
ทำให้รู้สึกสิ้น

และ
ในที่สุดก็
เกิดตะไคร่
น้ำ

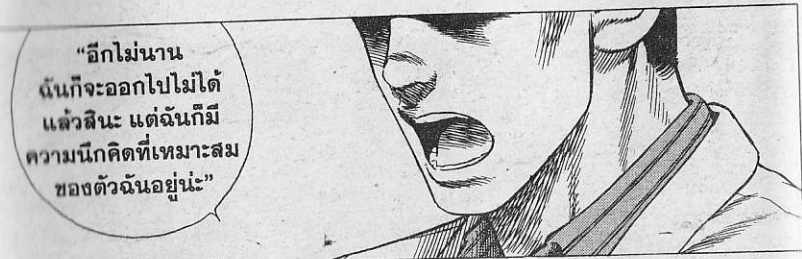

หันจับตาม
หัว หลัง ทาง
และห้อง
ของเขา

ซังไฮโอ
ถอนหายใจ
ออกมา
ยาวๆ

แล้วก็
ตัดสินใจขึ้นมา
อย่างหนึ่งโดย
บ่นพิมพ์
อยู่ในคอว่า

“อีกไม่นาน
ฉันก็จะออกไปไม่ได้
แล้วสินะ แต่ฉันก็มี
ความนึกคิดที่เหมาะสม
ของตัวเองอยู่นะ”

แต่
จริงๆ แล้ว
ในความคิด
ของเขา

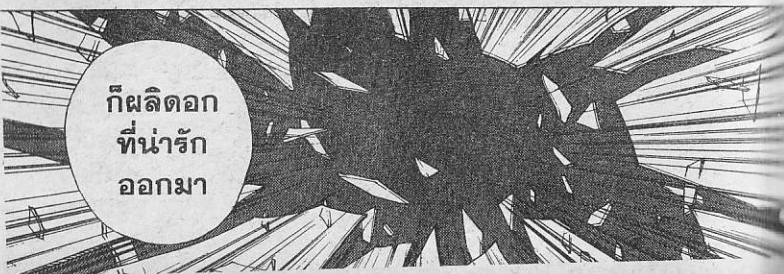
ไม่ได้มี
ความคิด
ที่ดีที่ฉลาด
อยู่เลย
ซักนิด

ผนังหิน
ด้านบนได้มี
ตะคร้อน้ำ พืชน้ำ
เติบโตขึ้น

ตะคร้อน้ำ
เติบโต
แพร่พันธุ์ขึ้น
จนทำให้
เกล็ดกลายเป็น
สีเขียวไปด้วย

และ
พืชน้ำเป็น
สีน้ำตาล
ดูอ่อนช้อย

ก็ผลิดอก
ที่น่ารัก
ออกมา

ดอกไม้ที่น่ารัก
ก็ออกเป็น
ผลที่น่ารัก
ขึ้น

สิ่งนั้น
เป็นไปตาม
กฎธรรมชาติ
แตกพืชออกผล
ของพืช

ในไม่ช้า
พืชน้ำก็เริ่ม
แตกเมล็ด

ซังโฮโอ
ไม่ชอบที่จะ
มอง
ตะคร้อน้ำ
และพืชน้ำ

จึงจัดการ
ทำลาย
พวกมัน
ทิ้ง

เมลิ็ด
ของ
พีชน้ำ

ได้กระจัด
กระจายตาม
ดินน้ำภายใน
ชอกหิน

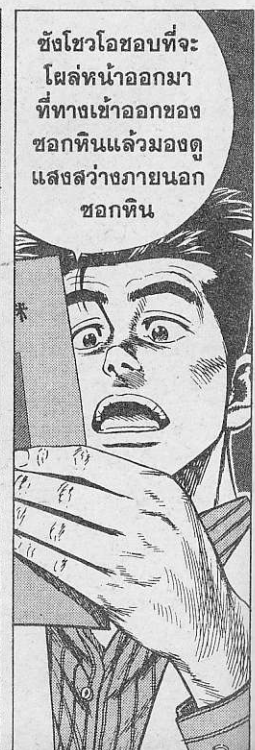
ซังโซวโอ
ได้ทำให้หน้า
ภายในที่อยู่ของ
ตัวเองสปรก
ขึ้นซะแล้ว

ผลจากการ
กระทำเช่นนั้นจึง
ทำให้พวกเราเติบโต
ขึ้นเป็นกลุ่มกระจุก
ตามชอกแอ่งของหิน
และบนเพดาน

ที่รา
เกิดขึ้นได้
ก็เพราะนิสัย
อันโง่เขลา
นั่นเอง

ดูเหมือนว่า
ซังโซวโอจะไม่มี
ความคิดความ
ตั้งใจที่จะสนใจ
อะไรเลย

ซังโซวโอชอบที่จะ
โผล่หน้าออกมา
ที่ทางเข้าออกของ
ชอกหินแล้วมองดู
แสงสว่างภายนอก
ชอกหิน

การขำเลียง
มองสถานที่ที่
สว่างจากภายใน
สถานที่อัน
มืดมิดนั้น

มี
ความหมาย
ลึกๆแฝงไว้
ในตัวของ
มัน

ก็เปรียบ
เหมือนการ
ขำเลียงมองดู
สิ่งต่างๆจาก
หน้าต่างบาน
เล็กๆ

ซึ่งย่อมจะ
ไม่สามารถมอง
เห็นสิ่งต่างๆ
มากมายภายนอก
ได้หมดคงอยู่แล้ว

อาจารย์คะ
ไม่เห็น
ค่อยเข้าใจ
เลย

หือ?
สรูปัก
คือว่า

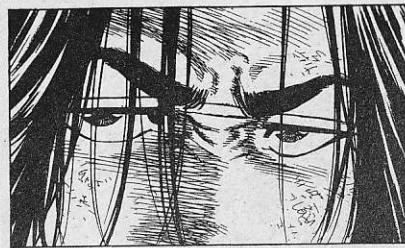
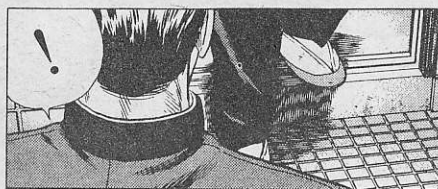

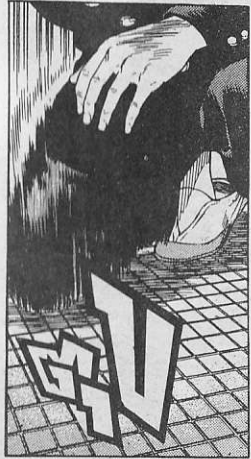
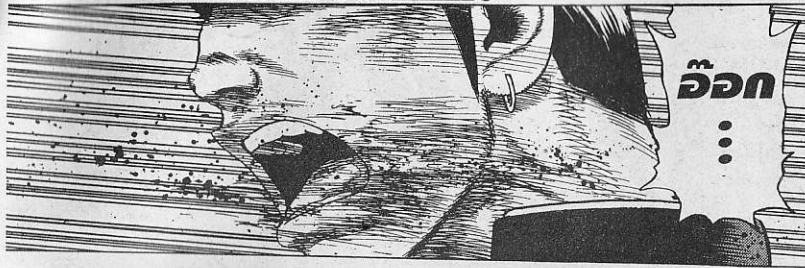
ทั้งที่ภายนอก
ชอกหินมีขนาด
ที่สอดใส่ออกอยู่
แท้ๆ แต่กลับ
ทำตัวโง่เขลา
เลือกที่จะไม่ยอม
ออกมาจากข้างใน
ใจล่ะ

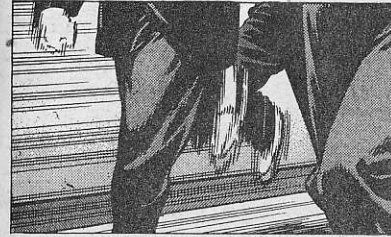
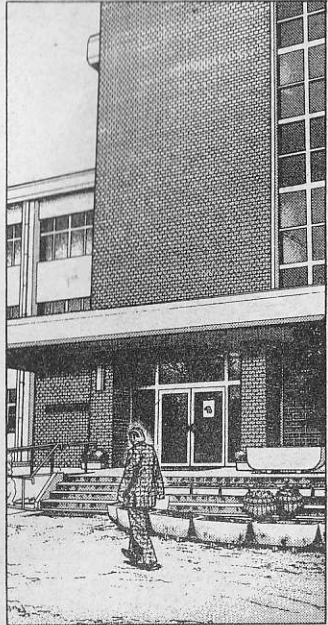
ยิ่งกว่านั้น
ยังไม่ยอมคิด
สร้างสรรค์ทำให้
ภายในนั้นดีขึ้น
กลับตีใจพอใจ
ที่จะเป็นอยู่
แบบนั้นนะ

นี่คือเรื่องเล่า
ถึงความอ้างว้าง
โดดเดี่ยวของ
ปลาซังโซวโอ
ตัวนั้น

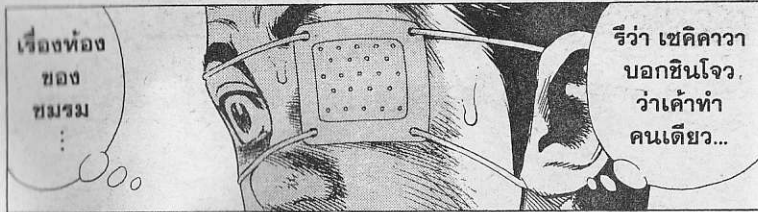

เออ..เรื่องอะไร
ก็ไม่รู้เหมือนกัน
แต่ขี้ใจเด็ดศาล
มากเลย เห็นพูดว่า
เซคิ คาวา หักหลัง
อะไรนี่แหละ...

มันเรื่อง
อะไร
กันเนี่ย
!

เรื่องห้อง
ของ
ชมรม
...

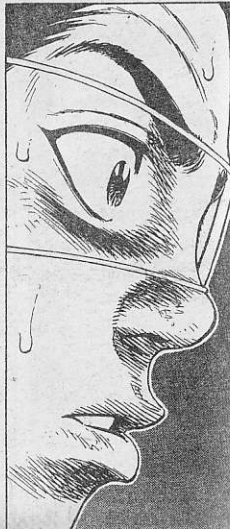
รู้ว่า เซคิ คาวา
บอกขี้ใจ.
ว่าเค้าทำ
คนเดียว...

ชมรม
เบสบอลจะ
พังลงไปเลย
มั้ยเนี่ย

ให้ตาย
ซี

พวกนั้น
มันดีแต่
สร้างปัญหา
จริง ๆ วะ

นี่ไม่ใช่เวลา
มานั่ง
อ้างโน้น
อ้างนี่นะ

ผม
จะไปเอง
ครับ

คาเคฟุคุง
ก็ไป
ด้วยนะ

เออ..ผมว่า
รอให้อาจารย์
ประจำชั้นของ
พวกนั้นกลับ
มา
ไม่ดีกว่าครับ

จะทำ
แตกตื่น
โวยวาย
ไปทำไม

ผอ.

เมื่อก็บอก
คาวา ได้คุด
ไปแล้ว

เรื่องทุกอย่าง
ปลดปล่อยไว้เป็น
หน้าที่เค้าละ
มั่นใจของ
เค้าอยู่แล้วนี่

มองดู
อะไรวะ
!?

เดี๋ยว
โดนตีบ
หรือ
!

เฮ้ย ชินโจว
ทำซึกไม่ตี
ฉันว่าแกรีบกลับ
ไปก่อนเถอะ
ทางนี้ฉันจัดการ
เอง

อะไร
นะ
?

นี่แกกำลัง
สั่งฉันอยู่
ฉันรี
วาคานะ

ฮา

เฮอะ
ไอ้พวกบ้า
เอ๊ย

กะไอ้เรื่อง
แค่นี้
ทำตื่นเต้น
จะเป็นจะตาย

ถ้าไม่มี
ใครทำอะไร
เรื่องมันก็ไม่
มี
ทางเกิดขึ้น
อยู่แล้ว

พอดูท่าทาง
เหมือนจะ
ได้เล่น
เบสบอลอีก
อะไรมันดู
เป็นสีชมพู
ไปหมดลึท
อาบะ

หลีก
เต๊ะ

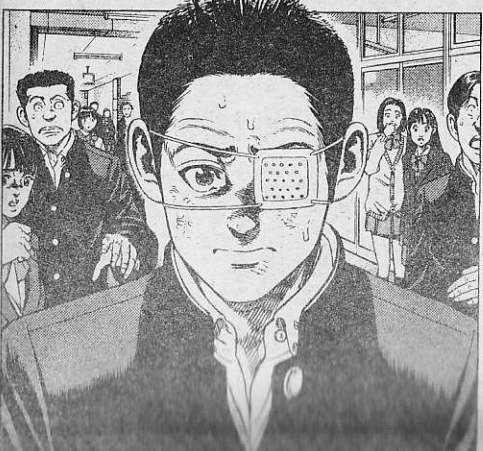
ว๊าง

หว่า

หือ
?

อะไร
ของแก
วะ

เฮ้ย
มิโคชิบะ
วะ

อะไร
นะ
?

ใครต่อเรื่อง
ที่เก็บกวาด
ห้องชมรม
กันจ้ะ

หือ
?

ใช่จริงน้า
คนที่เก็บกวาด
ทำความสะอาด
นะ มันฉัน
เองแหละ

ว่าไ
งนะ
?

แกพูด
ว่าไงนะ
!

ฉันจะ
เล่น
เบสบอล
:

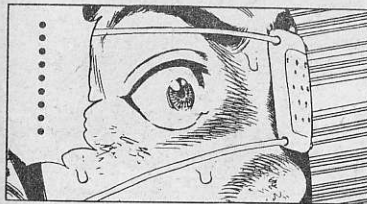
ไม่ยอม
ให้ใคร
มา
ขัดขวาง
ได้หรอก

หือ

แกกล้า
ห้าม
หน้าฉัน
เรอะ

แล้ว
หาเรื่อง
เองนะ
!

มานี้
!

ไถ่สินใจ
มันเป็น
อะไร
ของมัน
นะ...

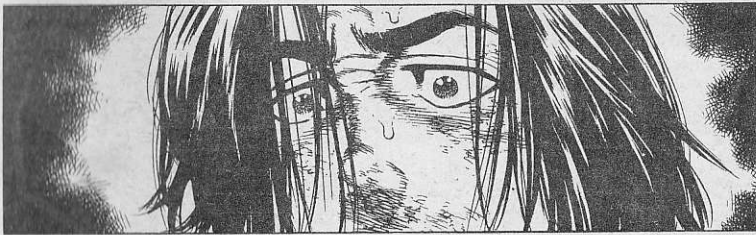
เรื่อง
มิโคชิบะ
จะเป็นยังไง
ฉันไม่สน
หรอก
แต่ทโมนั้น
ดูแปลกไป
จริงๆ นะ

อ๊ะ
รู้สึกตัว
แล้วรี
!

อูย...

เซคิ
คาวา
!

นี่
หลักทาง
หน้อยเซ

ขอทาง
หน้อย
!

อ๊ะ

เซคิ
คาวา

!!

คาวา
ได้
!

ไม่
เป็นไรนะ
เซคิคาวา
ทำใจดี
ไว้

ขึ้น
ไหว
รีเปล่า
?

โหดจริงๆ
ยังไงพาไป
ห้องพยาบาล
ก่อนละกัน

ยู่
ฟูเนะ

อือ..
อือ

.....

ไม่มีอะไร
ดีขึ้น
จริงๆ
ด้วย

ที่เป็น
แบบนี้
ก็เพราะนาย
นั่นแหละ

อา
...

อูย
...

ไม่ตาม
สาเหตุ
ที่ทำให้เกิด
เรื่องแบบนี้
ขึ้นมารี

เฮ้

เรื่องนั้น
ไว้ถาม
ทีหลัง
ก็ได้

สิ่งที่สำคัญ
ตอนนี้คือ
ต้องปฐม
พยาบาล
ก่อน

ก็เพราะ
นาย
ไปบีบ
ซินโจว
นะสิ

อย่าบอกนะ
ว่า
คาดไม่ถึง
ว่าเรื่อง
จะออกมา
แบบนี้

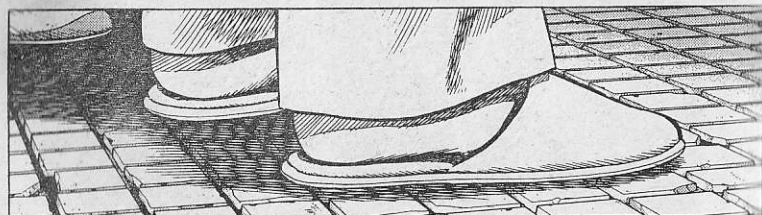

พวกเขา
อยู่ในสภาพ
แบบนี้ก็
อยู่แล้ว

ความฝัน
บ้างขอ
อะไร

ของแบบนี้
ผลักดินอะไร
ไม่ได้
หรอกน่า

เธอคิด
แบบนี้
จริง ๆ รึ
?

หนวกหู
นะ

อา..
นี่..

อา..
อูย..

.....

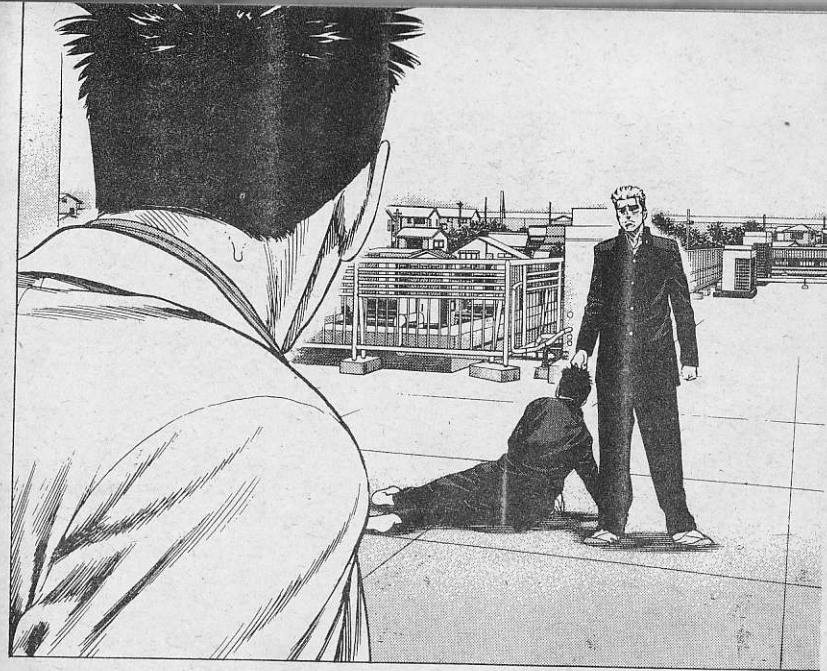
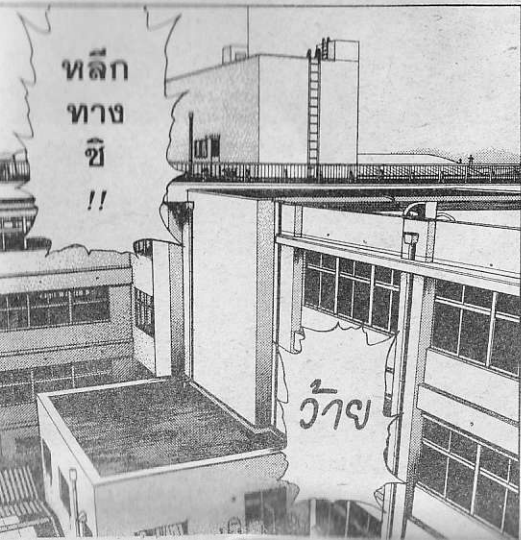
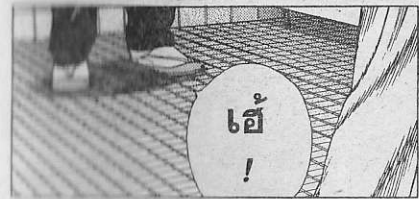

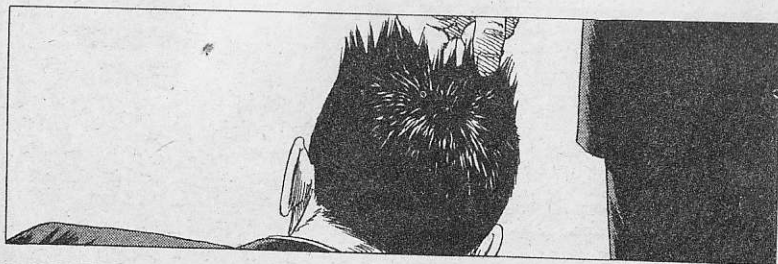
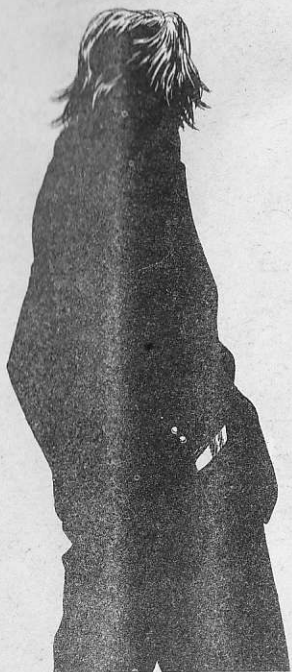
หลีก
ทาง
หน่อย

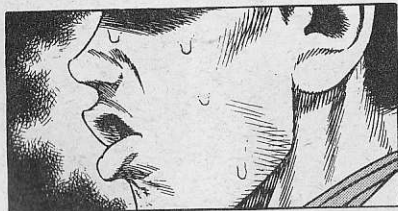
เข้า
เปิดทาง
!

.....

เมื่อกี่ขึ้นใจ
พามีเคชิบะ
ขึ้นไป
บนตาดฟ้า
นะ

คนเค้าอยู่กับ
สภชาติ
มีความสุข
อยู่แท้ ๆ

พอแกมา
อะไร ๆ มันก็
เริ่มปั่นป่วน
วุ่นวาย
ไปหมด

มัน
เป็นเพราะ
แก่นั่นแหละ
ไอ้บ้าเอ๊ย

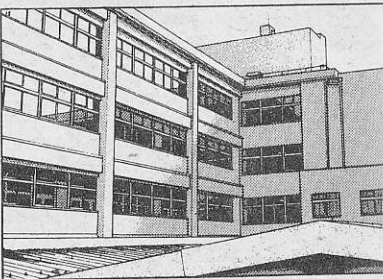
แต่ไอ้บ้า
ชินใจนี่
มันไม่ไหวเลย
จริง ๆ นะ

อิม ทมอนัน
มันเป็น
ตัวอันตราย
ชะมัด

บนดาดฟ้ามั้ง
เห็นจะไปช่วย
มิโคชิเบะนั้น
แต่ก็คง
ไม่ทันการณ์
แล้วละ

คา..
ควาได้
ละ..?

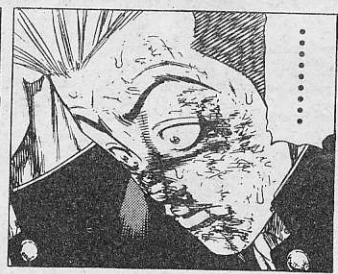
ไม่
เป็นไร
นะ..

ไป
โรงพยาบาล
เลยดีกว่า
มั้ง
?

มวย
คูเอก
ชินใจ
VS
ควาได้
จันรี

ฮ่า ฮ่า
ให้เตียง
ไปทั้งคู่เลย
ก็ดี

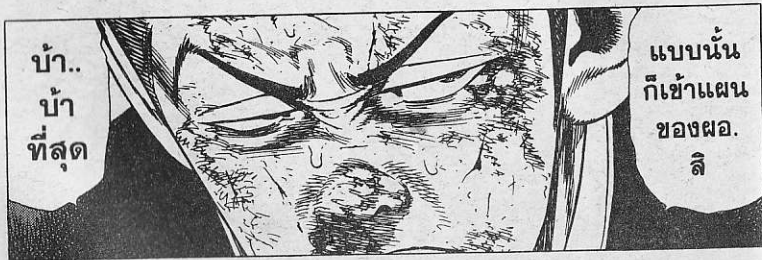
อู
ย

อ้าว?
ทำอะไร
ของแกวะ
เซตควา

ต้อง..
ต้องไป
ห้าม..

ไปห้าม?
เค้าอยาก
ขัดกัน ก็ปลอญ
เค้าไปซี
ไม่เห็นเป็นไร

บ้า..
บ้า
ที่สุด

แบบนี้
ก็เข้าแผน
ของผอ.
สิ

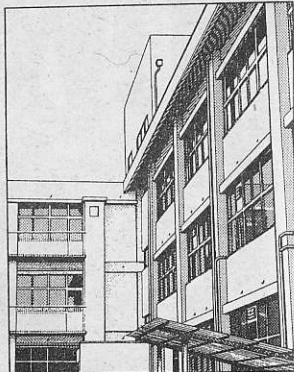

หา
?

แผน
ของ
ผอ.

!?

พี่น้อง
ในที่สุดแล้ว
สิ่งสุดท้ายที่ครูอย่าง
พวกเราจะต้องจัดการ
กับพวกนักเรียนที่
ขึ้นชื่อว่าเป็นเด็กเกร
จนไม่สามารถควบคุม
ได้นั้น

ก็ต้องตัด
เนื้อร้ายนั้น
ทิ้งไป
เท่านั้น

การ
ไล่ออก
สิครับ
?

ถูก
ต้อง

แต่ที่
น่าขงยากก็คือ
โรงเรียนของเรา
มีขนบธรรมเนียม
ที่จะไม่ลงโทษ
นักเรียนด้วยการ
ไล่ออกยังได้เลย

ที่สำคัญ
พวกเขทุกคนก็น่า
จะจดจำถึงการถูกลาม
ถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ
ของครูในเหตุการณ์ได้
อย่างลึกซึ้งพอ
แล้วนะ

สิได้
ก็แต่ไม่ขง
ทำลาย
ขนบธรรมเนียม
ในสมัยที่ตัวเอง
เป็นผอ.สิทำ

.....

ทำไม
ล่ะครับ
ผอ.

ถ้าขง
จะไปกันก็ไปสิ
ไม่ว่าพรอขณะ
แต่ถ้าไปแล้วไม่กล้า
สอนเด็กแบบ
เต็มร้อย ก็ลู่ให้
ควาได้จัดการ
ให้ดีกว่า

(火)日

会期

ทำไมถึง
ให้ควาได้คช
ไปจัดการลำพัง
คนเดียว

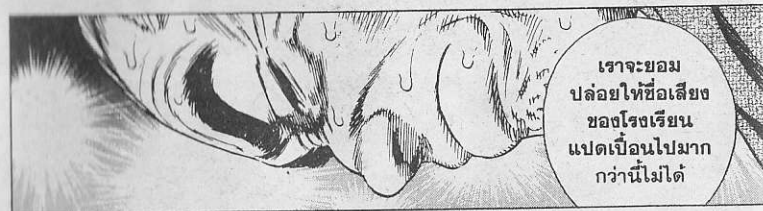

เรื่อง
ปัญหาของ
ชมรมเบสบอล
พวกเราทุกคน
ไม่ได้รู้เรื่องเลย
ซักนิด

มีแต่
คาวาโต้คง
เท่านั้น
ที่รู้เรื่อง

เราจะยอม
ปล่อยให้ชื่อเสียง
ของโรงเรียน
แปดเปื้อนไปมาก
กว่านี้ไม่ได้

ตะ..แต่ว่า
ตอนนี้กำลัง
เกิดเรื่อง
ทะเลาะวิวาทกัน
ที่ห้องนำชั้น 2
จริง ๆ นะครับ

พวกเรา
ไม่รู้เรื่อง
อะไร
ทั้งนั้น

หา
?

ฟัง
ให้ดี

เรื่องนี้
อยากจะให้
ทุกคนช่วยกัน
จำไว้จนขึ้นใจ

ถ้าฉันที่เรียก
คาวาโต้มาก็เพื่อ
เป้าหมายที่จะให้
มาตายกับพวกเรา
เหมือนตอนที่เคย
อยู่ที่ทำที่โรงเรียน
ก่อน

เออ
...

ว่า
ไฉน
!?

สกปรก
ที่สุด
...

เพราะรู้ว่า
คาวาโต้เป็นคน
ประเภทจะยอม
จับผิดชอบเรื่องทั้งหมด
เพียงคนเดียว
มันถึงวางแผนไว้
แบบนี้

ที..ออกจะ
เป็นแผน
ที่ซื้ฉลาด
ไปหน่อย

แต่เรื่องคราวนี้
เราปล่อยให้ชินโจว
โดนเล่นไปคนเดียว
ดีกว่า จากนั้นคาวาโต้
ก็จะไม่อยู่แล้ว ทีนี้
พวกเราก็สบายใจเจ็บ
จริงมั๊ย

ไม่ว่า
จะทำอะไร
ก็จะไม่ถูก
ไล่ต้อน
อีกด้วย

เจ้าบ้า
เรื่องนั้น
มันน่าขินดี
ขนาดนั้น
เชียว

พวกแก
ไม่เข้าใจ
อะไรเลย
จริง ๆ
น่า..

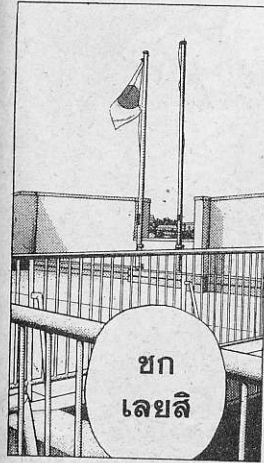
เข้าใจสิ
ทำไมจะ
ไม่
เข้าใจ

ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

ถ้า
อานิชะ
ล่ะ ?

เมื่อกี้
เห็นยังอยู่
นี่นา

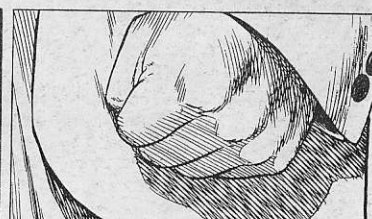
รีว่า
จะไปห้าม
คาวาโต้

ชก
เลย์ลี

หมั่นไส้ฉิ้น
มากใช้มั๊ยล่ะ
ชกฉิ้นเลย์เลย์
ไ้เว้ย
!!

เฮอะ!
ความฝัน
บ้าบอ
อะไรกัน

ไอ้กร๊วกนี้
ตันพูดลเมอ
ออกมาได้ว่า
อยากจะเล่น
เบสบอล
!

ไอ้
ชี่เง่า
เอ๊ย

จะละเมอเน
ไว้ก่อน
แล้ว
ค่อยพูดออก
มาเช

จริง
มัยเล่า
คาวาโต้
!!

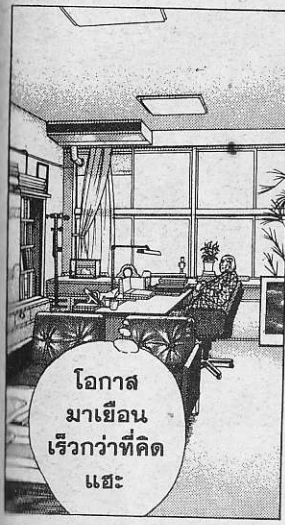
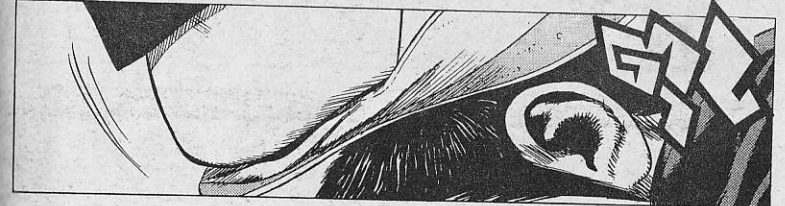
ม
...

จะ...
จะลงมือ
...

ฉัน
จะลงมือ
อีก
กับรี
...

โอกาส
มาเยือน
เร็วกว่าที่คิด
ซะ

ไม่พลาด
แน่
เค้าจะต้อง
พิวส์ขาด
แน่นอน

ท้ายสุด
ก็เป็น
อาจารย์
ป่าเถื่อน
นะ

โ๊ะ
ขอบ
ใจ

แ๊ะ

!

อา
:

อา
นี่..

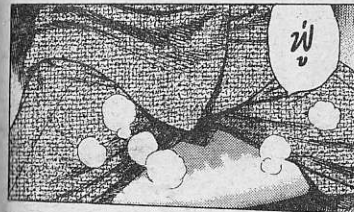

อยาก
ล้มรสชาติ
ความรู้สึก
ของบอลที่ถูก
ตีโฮมรัน
บ้างมั๊ย

อะ
อา..

เอ๋อ
:

ฟู

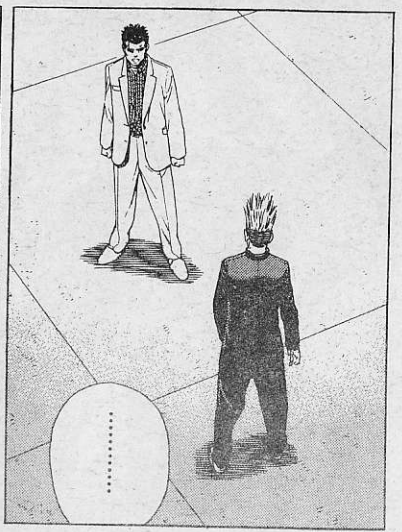
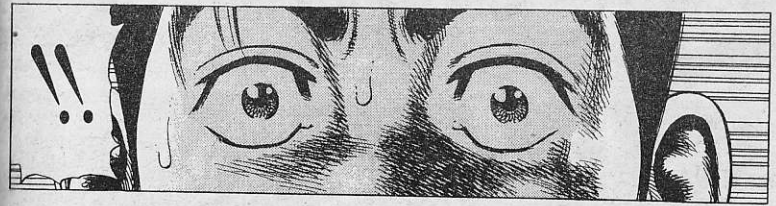
เหวอ

ชิน
โจว
!!

ตะ..
เดี๋ยว
ก่อน
!

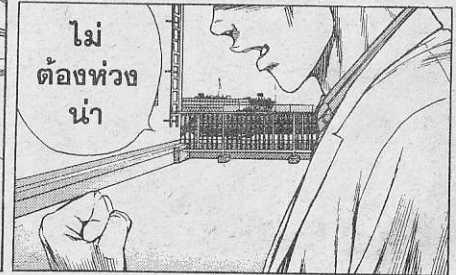

อะ...
ฉันท...

อา
จารย์
...

ไม่
ต้องห่วง
นะ

นี่ฉันท...

เกือบ
จะ
กลายเป็น

ไอ
หน้าโง่
ที่สุด
ในโลก
ไปแล้ว
รู้เหี้ย

เห็นฉันท
เป็นคนโง่
ขนาดนั้น
เชียว

แอ่ก

แอ่ก

แอ่ก

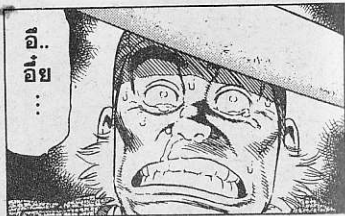
แอ่ก

แอ่ก

คิดจะ
ใช้อาจารย์
ที่จ้างมา

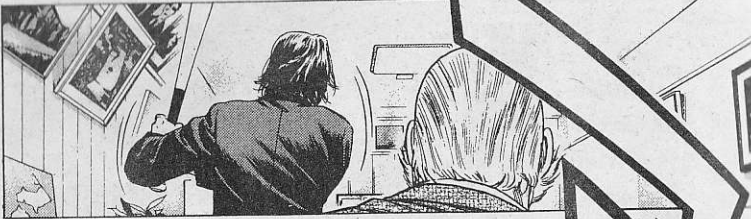
มาจัดการ
พวกฉัน
อย่างนั้น
เหรอ

อ..
อ..
อ..

อะไรกัน
ไม่เบสบอล
นี่มันน่ากลัว
มากขนาด
นั้นเชียว

จ๊าก
...

แค่
หวด
ลม

มีอะไร
ต้อง
กลัว

หา
!?

จ๊าก

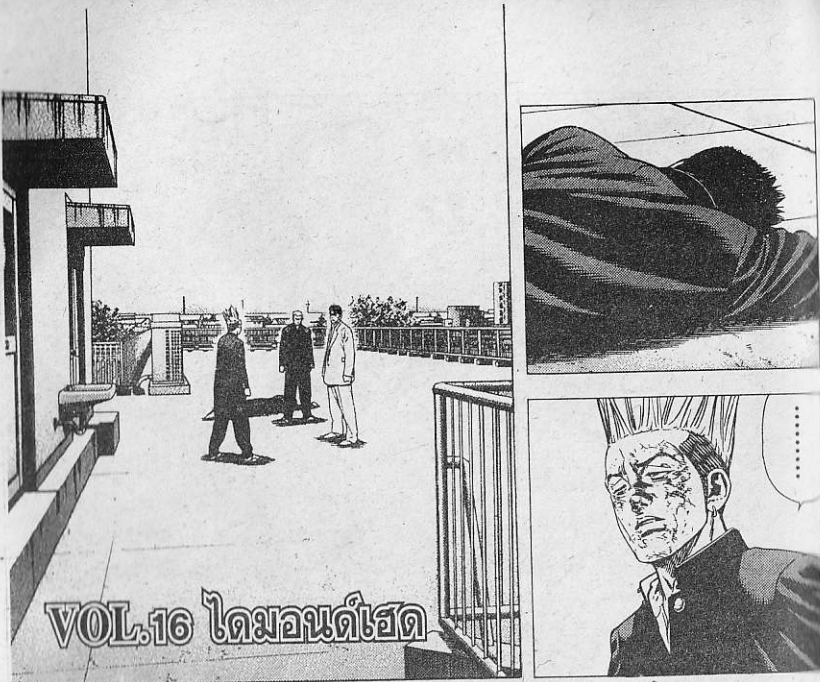
ดูเหมือน
ผล. จะไม่รู้
เรื่องอะไร
ชั้นจะบอก
ให้รู้ก็ได้

ไม่ว่าจะ
สิ่งของไม่ว่า
จะเป็นคน
รีว่าอะไร

ต่างก็
มีวิธีการใช้
ที่ถูกต้อง
อยู่ในตัวของ
มัน

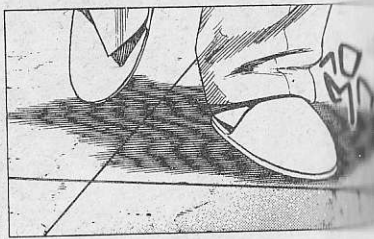

VOL.16 โดมอนด์เซด

อา
จารย์

มิโค
ชิบะ!

ทำใจ
ดีๆ
นะ

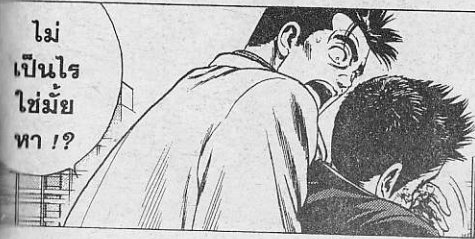

อา
:

อา
จารย์
:

มิโค
ชิบะ
!

ไม่
เป็นไร
ใช่ไหม
หา!?

ผมชิน
แล้ว..
ล่ะ

แต่..
ก็เจ็บ
นะ

มัน
เจ็บ..
แต่..

สิ่ง
นี้

ทำให้ผม
ได้รู้สึกว่
ได้กำลัง
ปกป้องกัน..

ชมรม
เบสบอล
อยู่
...

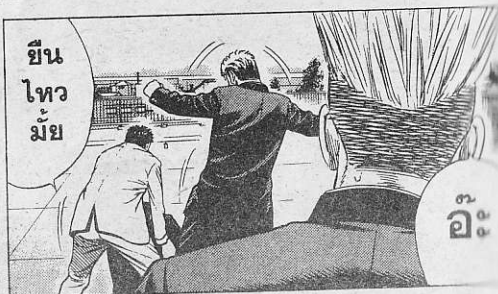
มิโค
ชิบะ
...

ฮะ
ฮะ

รี
เว้ย

ฮึน
ไหว
มัย

อ๊ะ

อา
จารย์
!

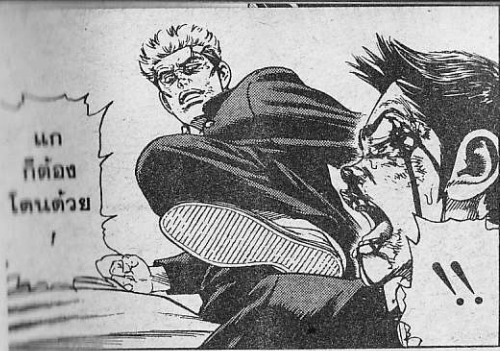

อูบ
...

อา
จารย์
!!

แก
ก็ต้อง
โดนด้วย

อุ๊บ

อา
จารย์
!

หมอบ
ลงไป
!

อย่ามา
ทขาม
กัน
เกินไป

ย้าก

!!

จะทน
ไป
ทำไมวะ
แก
เป็น..

อาจารย์
บ้า
เดือน
ไม่ใช่รี
!!

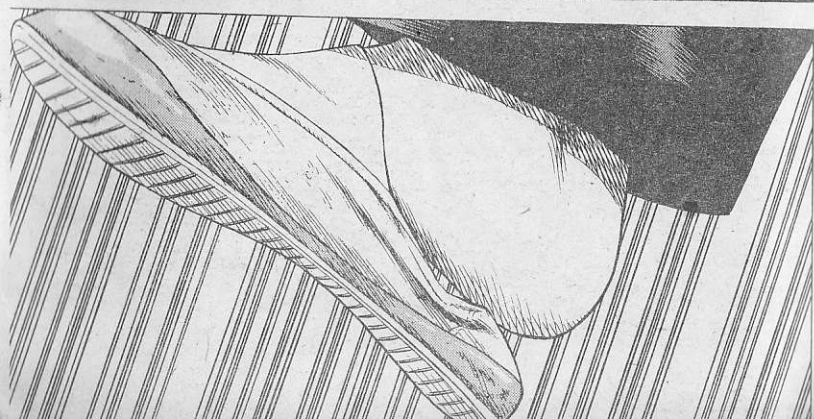

กรอด
:

อ๊อก
:

อุ๊บ

อา
:

ทวา..
ทำแบบนี้
มีหวังช่วย
แน่ !

ตาย
รีเปล่า
เนี่ย
!?

อา
:

อา
จารย์
:

เฮ้

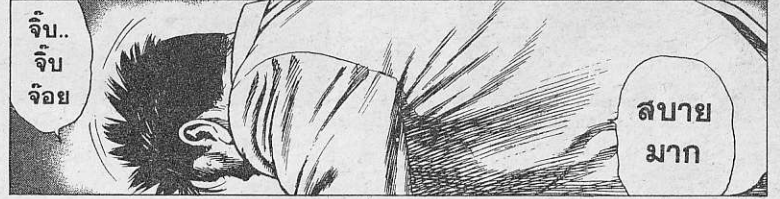
อา
จารย์
—
!!

อูย
:

!?

เรื่อง
ซึ้ง..

จิบ..
จิบ
จิบ

สบาย
มาก

หัว
ของ
ทวาได้
คนนี้

คอนกรีต
ทำอะไร
ไม่ได้
หรอก

เหวอ..
ไม่เป็น
อะไรวะ..

อา..
อา
จารย์

น่า
กลัว
จริงๆ

ฮืม

ที่
คงจะรู้สึก
หมั่นไส้
มากสินะ
ฉัน
เข้าใจ

เพราะถูกอาจารย์
ประจำชั้นคนใหม่
ที่เพิ่งไต่ลงมา
แคว้นสองวัน
มาหรือจัดของที่ห้อง
ของตัวเองตามใจชอบ
แบบนั้นเป็นใคร
ก็ต้องโกรธ

แต่ก็ต้อง
ขอโทษด้วย
เพราะที่นั่น
เป็นห้อง
ของชมรม
เบสบอล

เป็นห้องที่เต็ม
ไปด้วยเลือด
และหยาดเหงื่อ
ของชมรม
ฉันคงยอม
ให้ทำที่นั่นเป็น
สถานที่เล่นสนุก
ไม่ได้

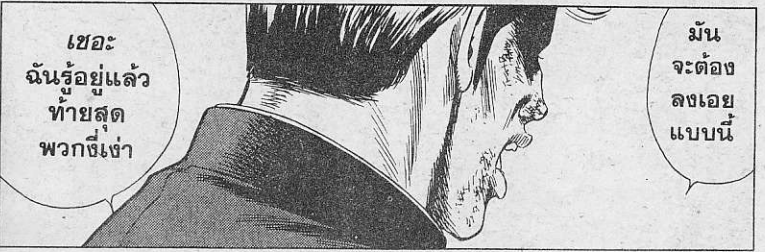
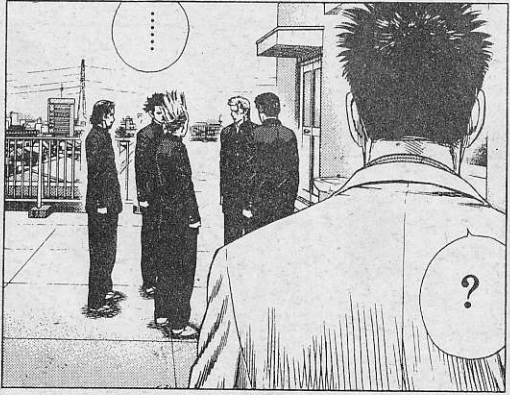
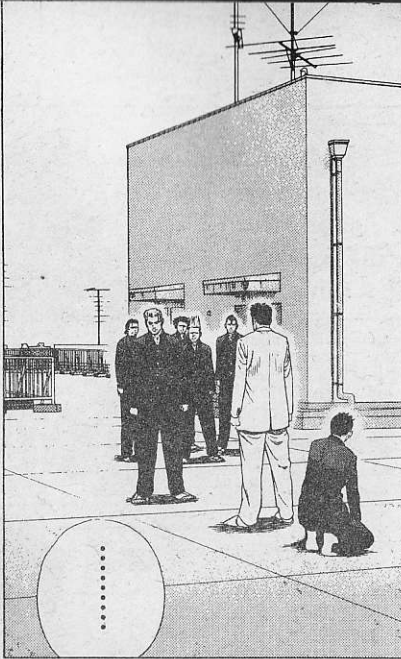
พูดไปแล้ว
ฉันเองก็ไม่ได้
คิดที่จะบังคับ
ให้พวกเธอมา
เล่นเบสบอล
หรอกนะ

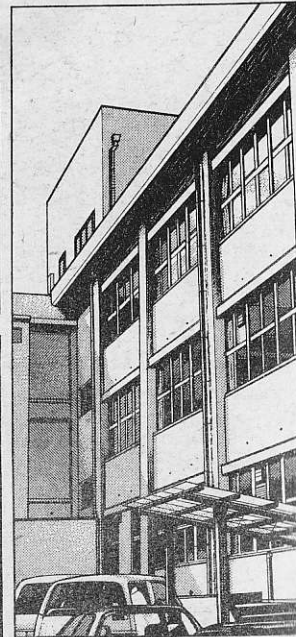
ถ้ายังไม่เจอ
สิ่งที่อยากจะทำ
ก็ค่อยๆหาไป
ก็ได้ ฉันจะช่วย
อีกแรง

แน่นอน ถ้าจะ
เล่นเบสบอลล่ะก็
ฉันต้องรับอย่าง
ยินดีเลย

แต่ขอ
เรื่องนี้
เรื่องเดียว
เท่านั้น

แค่อายมา
ขัดขวางคนที่
เค้ามองว่ามี
กันอยู่แล้ว

จ่านเต..
หน้าผาก
นั่นไปทำ
อะไรมา

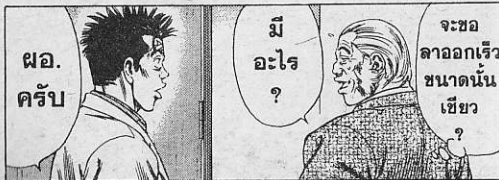
อ้อ..
เอ่อ
คือว่า

ริว่า
โดน
ซินใจว..

ที ที..
จัดการไปแล้วรี
จัดการไปแล้วสินะ
คงจะส่งซินใจว
เข้าโรงพยาบาล
ไปแล้วใช่ไหม
.....!?

อันดับแรก
ก็เริ่มจัดการ
หัวใจ
ที่เร็วที่สุด
ไปก่อน
หรือกรี..

ผอ.
ครับ

มี
อะไร
?

จะขอ
ลาออกเร็ว
ขนาดนั้น
เชียว

แล้วก็ต้อง
เสียใจด้วยที่ผม
จะไม่ยอมทำผิด
ในสิ่งที่ผิดพลาด
เดิมๆในอดีต
อีกต่อไปครับ

ผอ.

คนหัวแข็ง
มีทริ
จะเรียกว่า
ตีมัย

เวลา
ตัวเองทุกข์
จะไม่ยอมทุกข์นาน
หรือไม่ก็จะ
ขอโทษโดยที่
ไม่ยอมทุกข์ใจ

เอ๋
??

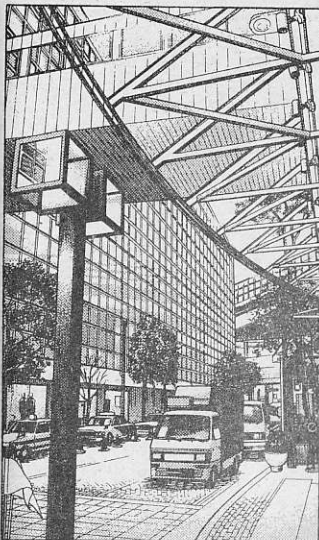
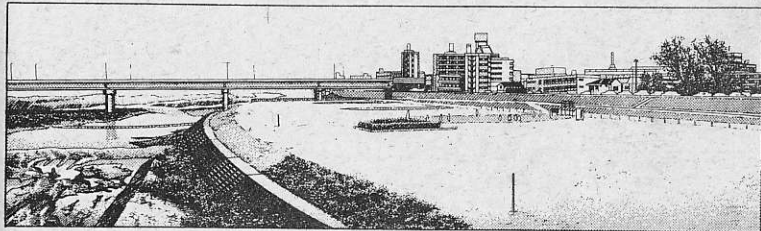
เทนิซน
กล่าวไว้
เช่น
นั้น

เอ๋..อ้อ
เทนิซน..ใช่
เทนิซน
ใช่มัย

พอดีผม
ก็เป็นคน
ประเภท
นั้น
ซะด้วย

แมดูท่าทางว่า
จะพบกับอุปสรรค
มากมายแต่ผมก็จะ
พยายามทำให้พวก
ชมรมเบสบอลกลับ
ตัวกลับใจใหม่
ภายในระยะเวลา
อันสั้นให้ได้

VOL.17
คนละเรื่องเดียวกัน

พวก
เซคิควา
นั่นะ
!?

เออ
เพราะฉัน
ชินใจถึง
ได้สติแตก
ใจ

ที่ชินใจ
พิวสชาติ
ก็สมควร
แล้ว
จริง
อะเปล่า

แกเลิกพูด
คำว่า
จริงอะเปล่า
ซะที่
ได้มัย

จัดการ
เก็บกวาด
ห้องชมรม
!?

ทนวน
ท
เว้ย

!?

คนที่เข้า
แบบนี้
ไม่ถึงว่า
เป็นเพื่อน
กัน
อีกแล้ว

ใช่
แม้แต่ซีหน้า
ก็ไม่อยาก
เห็นเลย

เรื่องของ
เซคิควารี
เมื่อก็ก็มีไป
เยี่ยมอาการ
หมอนั้น
มานะ

บ้าซิบ
เพราะไอ้กริว
ชินใจ
นั่นแหละ

หมอนั้น
ไม่น่าคบด้วย
เท่าไรก็จริง
แต่ต้องพูดว่า
กันถึงขนาด
นั้นเชียว

พวกแก
ไม่อยู่ใน
เหตุการณ์
ไม่มีทางรู้
หรอก

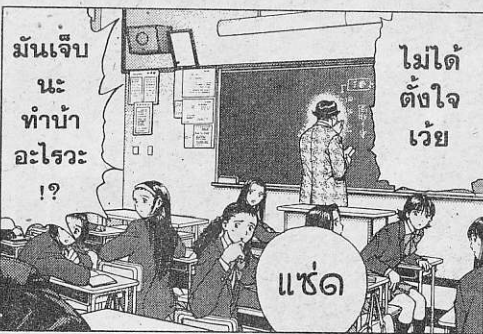

ชินคบกับ
คนแบบมันต่อไป
ไม่รู้ว่าจะโดนมัน
ทำอะไรบ้าง

ไร
เว้ย

หว่า

มันเจ็บ
นะ
ทำบ้า
อะไรวะ
!?

ไม่ได้
ตั้งใจ
เว้ย

แซ่ด

อืม..
เพราะแบบนี้
ถึงไม่อยาก
มาสอน
ห้องบี

ควาได้คง
มันสอน
ได้ยังง
นั้น..

อ๊ะ..
เดี๋ยวก่อน
จริงสินะ

อะไรวะ
พูดขอโทษ
ซักคำ
จะตายเรอะ
พูดมาก
จริงเว้ย
เออ
ขอโทษวะ

อะไร
นะ
!?

โรงพยาบาล

แต่ก็ไม่ได้ยอมยกโทษอะไรให้พวกเราหรอกนะ พวกนั้นเดิมทีก็มีนิสัยติดกันอยู่แล้วนี่

ยกเว้นแต่ชินโจว

พวกเขาไม่ได้โทษอะไรเลยนะ

ดูยังไง อาจารย์เค้าก็ตั้งใจจริงนะ

หือ?

โดนเล่นงานเข้าไปถึงขนาดนั้นแต่ไม่ยอมโต้ตอบเลย

คงตัดสินใจอย่างเด็ดขาดแล้วว่าไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็จะไม่ใช่กำลังรุนแรงอีก

เด้านะเกือบชกออกไปแล้วสู้ไว้ซะด้วย

ห่า

แซะ

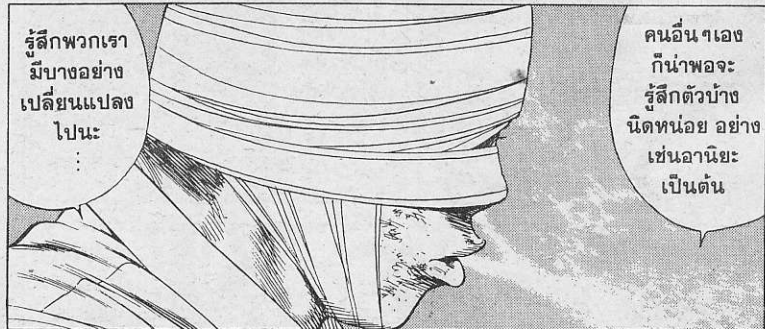

ควาว่าโตก็ยังไม่นิ่งพอหรอก

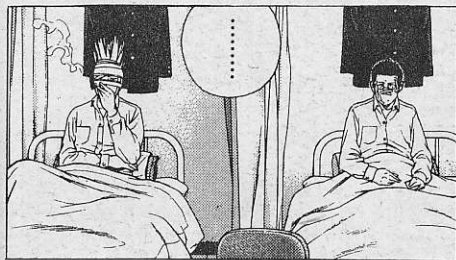
แต่...แต่เค้าเป็นคนดีนะ

เรื่องนั้นฉันรู้นะ

รู้สึกพวกเรามีบางอย่างเปลี่ยนแปลงไปนะ...

คนอื่น ๆ เองก็น่าพอจะรู้สึกตัวบ้างนิดหน่อย อย่างเช่นอานิชะ เป็นต้น

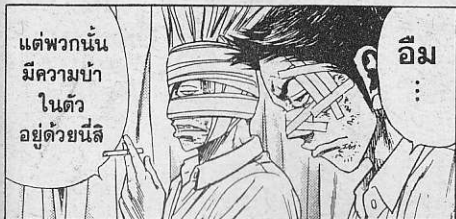

.....

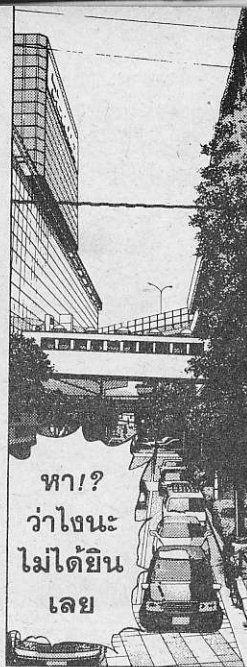
แต่หัวแข็งดีเป็นบ้าเลยนะอะ

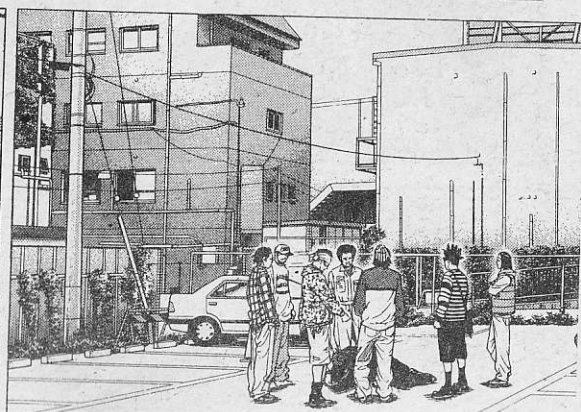
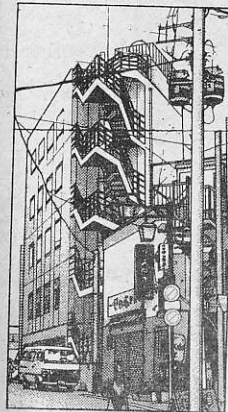
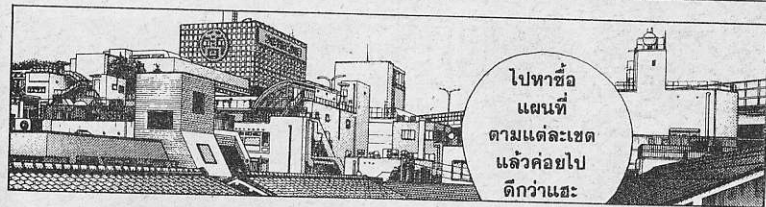
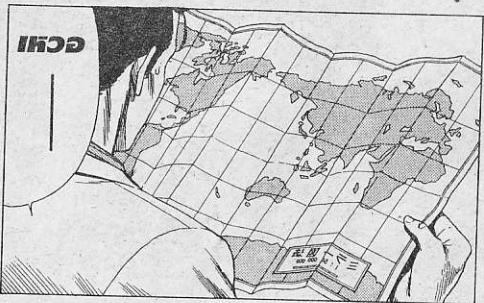
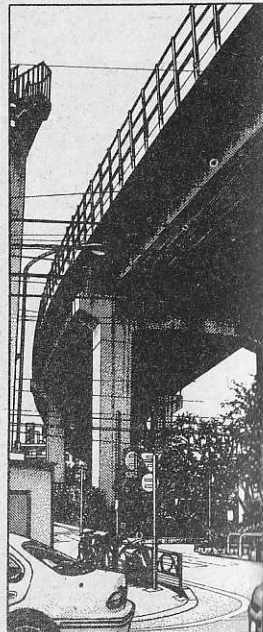
นั่นสินะเองนี่ก็ว่าตายซะแล้ว

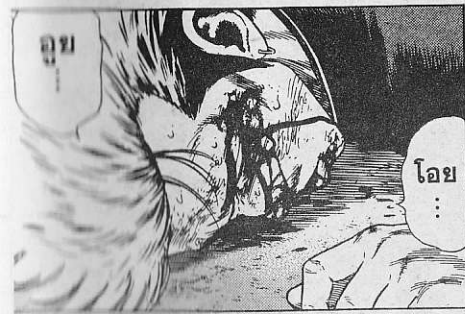

แต่พวกนั้นมีความบ้าในตัวอยู่ด้วยนี่สิ

อืม...

ดูข

โอย
:

เฮ้ ไหนๆ
ก็ไหนๆแล้ว
ตบกระป๋องเงิน
มันเลยละกัน

คั่นกระป๋องมัน
ดูซิ
ว่ามีอะไร
บ้าง

เฮอะ
โง่แล้ว
ท่าข้า

อย่ามา
ตูดกกัน
มากนัก
นะเว้ย
รู้ไว้ชะ

ทีน..
มานะ
:

อยาก
โดนฆ่า
เวอะ..

อะไรวะ
มันยังขยับ
ตัวไหว
อีกหรือนี่ย

เฮ้ย/
นี่อะไร
ช่วยทำให้
มันร่วงลงไป
กองงามๆ
อีกทีซี

ได้
พวกแก
หลีกไป
สิ

เหวอ
เหวอ
!!

!?

ชิน
โจว
!!

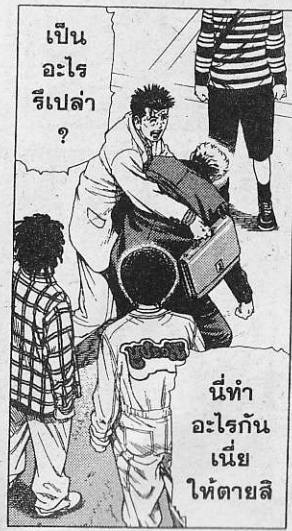

พวก
เธอ
ทำอะไร
กันนะ
!?

คา..
ควา
ได้

อะ

เป็น
อะไร
รีเปลา
?

นี่ทำ
อะไรกัน
เนี่ย
ให้ตายสิ

แกมา
ทำอะไร
ที่นี่
ควาได้

ฉันกำลังจะไป
หาเธอที่บ้านนะ
แล้วนี่มัน
เรื่องอะไร
ไหนลองอธิบาย
ให้ฟัง
หน่อยซี

แก
ไม่เกี่ยวข้อง
หลบไป
ชะ..

จะทำ
แบบนี้
ได้ไง
เล่า

ฉันไม่รู้หรอกนะ
ว่าหมอนี่ไปทำ
อะไรให้พวกเขาไว้
แต่ขอให้เล็กกระจิก
ไปแค่นี้แหละนะ
ได้มั๊ย

บ้า
เจอะ

ที่สำคัญ
ถึงจะมีเหตุผลอะไร
ก็ช่างเถอะ แต่
คนมากมายรวม
คนๆ เดียวแบบนี้
มันไม่ค่อยดีนะ

พูดมาก
อยู่ได้ แก
เป็นพวก
เดียวกับ
มันเจอะ

ช่าง
มันแหละ
เล่นมันด้วย
ละกัน

เฮ้.. เดี่ยว
เดี๋ยว
ก่อนลี

เดี๋ยว
!!

ฮะ
ฮะ

โอ๊ะ
เจอะ
ของดี
วะ

พูดซ้ำ
บอกว่า
เดี๋ยว
แล้ว

.....

ถ้าयरูป
ทำท่า
ดิ้งตึงกัน
ดีเว้ย

ฮงฮง
ต้องเป็น
เพื่อนซี้แหละวะ
เพื่อนซี้
ฮ่า ฮ่า

เฮอะ

อย่ามา
ชี้ชี้หัวหรือ
ของของคนอื่น
นะ

เอา
คืนมา
!

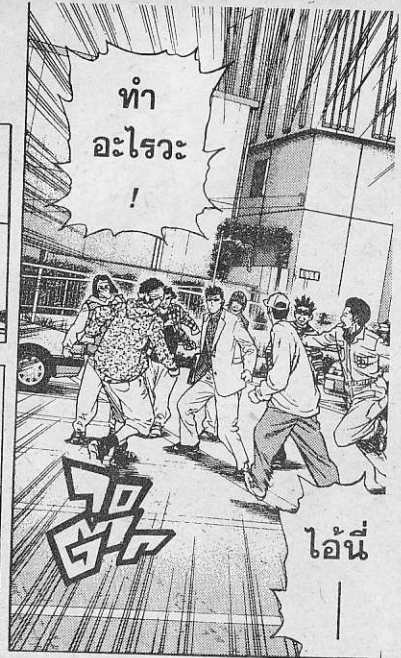
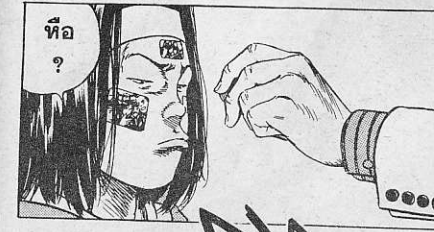
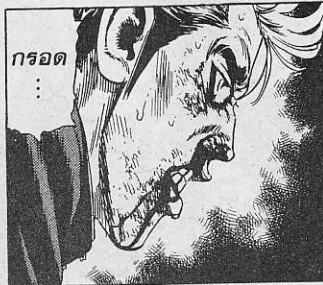
โอ๊ะโอ๊ะ
ดูท่าทางเป็น
ของที่สำคัญ
มากเลย
นะ

อยาก
ตาย
นัก
เรอะ

บอกว่า
ให้
คืนมา
!!

คุณโรอะ

คุณโรอะ !

โธ่บ้า เอ๊ย !!

อาจจะถูกว่า ว่ายังอ่อนหัดที่ ระดับอารมณ์ไม่อยู่ แต่ว่าตอนนี้ ในหัว ฉันคิดแต่ว่า ต้องชั้ตออกไป เท่านั้น

คาวา ได้..

โธ่ละ คือฉันอยาก ดับหน้า โธ่พวกนี้ มากเลย !

บ้า รีเปล่า มัวมอข มา ทางนี้ ทำไม !?

!?

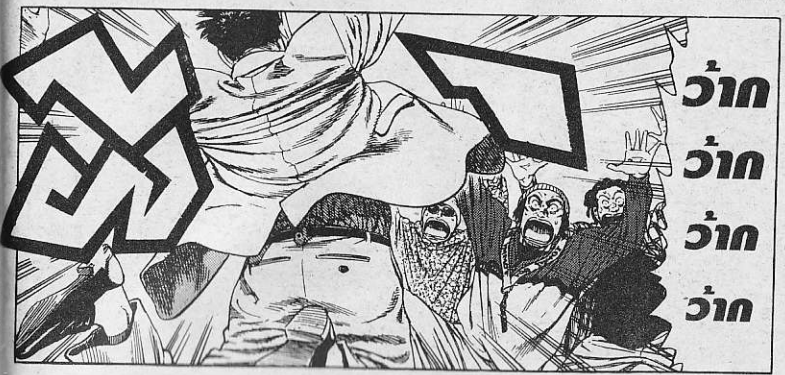

ว้าว! ลุกสั้น ตอก กระหม่อม

ซัด ซ้ำ

ฮะ ฮะ อยากมา ทำซ่า กับพวกเรา ตีนัก

ว่าก ว่าก ว่าก ว่าก

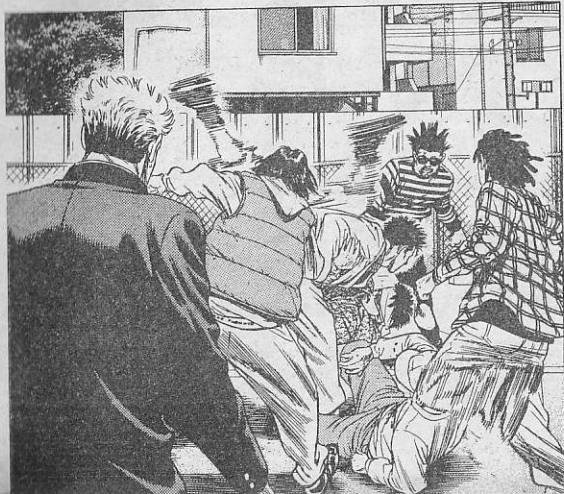
เทว
หมอนี่มัน
ตัวอะไร
แน่เนี่ย
?

น่า
ขย่ะแซยง
ที่สุด
!!

แอ่ก

แอ่ก

แอ่ก

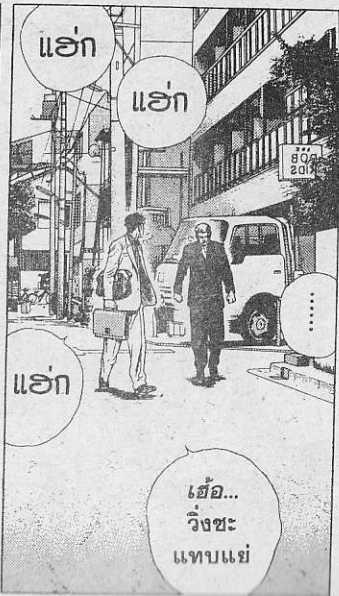
แอ่ก

แอ่ก

แผ่น
เร็ว
!!

อี
เฮ้

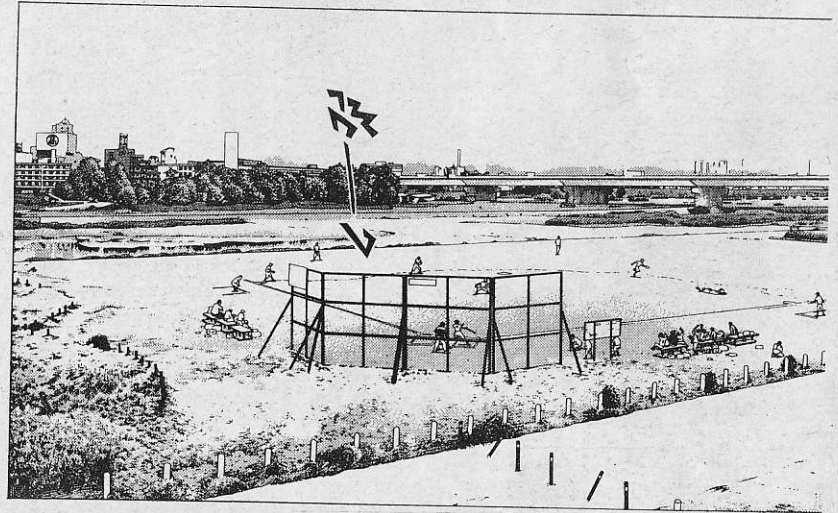

แอ่ก

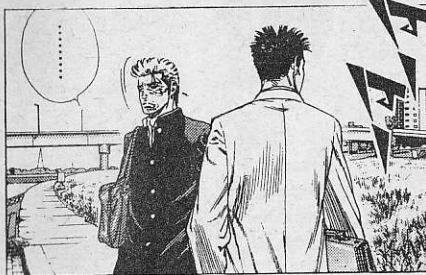
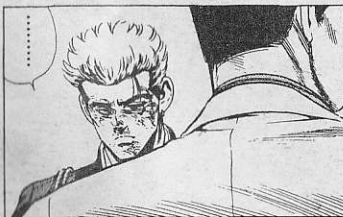
แอ่ก

แอ่ก

เฮ้อ...
ว๊ิงชะ
เทาบแซ่

แต่เพราะ
อยากมีเพื่อน
เลยใช้กำลัง
บังคับให้เค้า
มาเป็นเพื่อน
ด้วย

ทนายทู่
นะ

เธอ
เสแสร้ง
หลอก
ตัวเอง
จนกระทั่ง
ได้ที่ตัวเอง
จะอยู่ได้
ขึ้นมา

ฉัน
บอกว่า
ทนายทู่
ไม่
ได้ขึ้น
รี!

ดังนั้นเธอ
จึงยอมยกโทษ
ให้กับคน
หักหลังเธอ
ไม่ได้จริงมั๊ย

ยัง
จะพูด
อีก
!!

อยาก
โดนอัด
มาก
นักรีใจ
!

หงึ๊

ถ้าอยากให้
คนอื่นชอบเรา
เราก็ต้อง
ชอบคนอื่น
ด้วย

ถ้าอยาก
ให้คนอื่นดี
กับเรา
เราก็ต้องดี
กับเค้าด้วย

ถ้าอยาก
ให้คนอื่น
เชื่อใจเรา
เราก็ต้องเชื่อใจ
เค้าด้วย

ทนาย
...

เพราะฉัน..
อยากให้เธอ
เชื่อใจฉัน
ฉันถึงได้
เชื่อใจเธอ

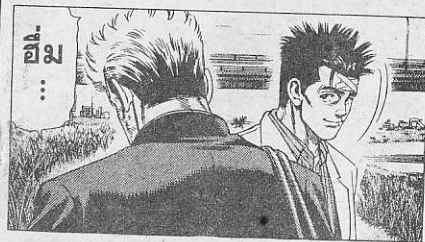
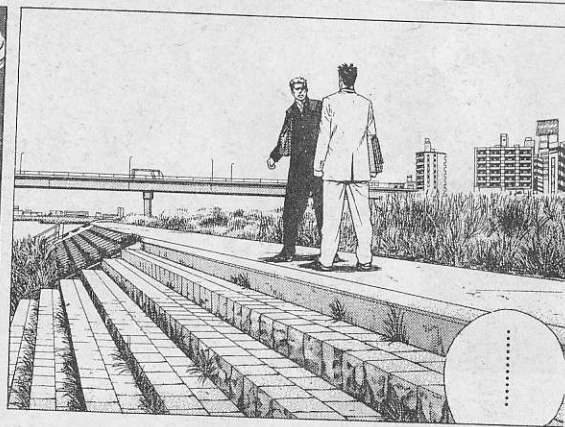
ถ้าอยาก
ชกฉันนักล่ะก็
เชิญชกมา
ได้เลย

และฉันก็รู้ว่า
เธอไม่มีวัน
จะหักหลังฉัน
ด้วย

นั่นเพราะเธอ
เป็นคนที่เข้าใจ
ถึงความสำคัญ
ของมิตรภาพ
มากกว่าใครๆ
ล่ะ

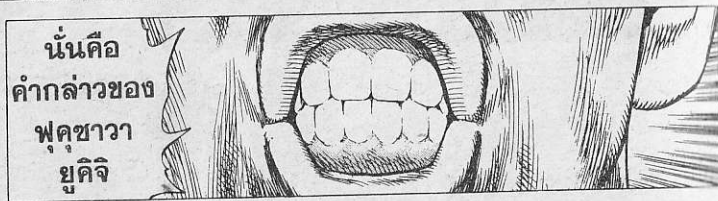
ฮึ่ม
...

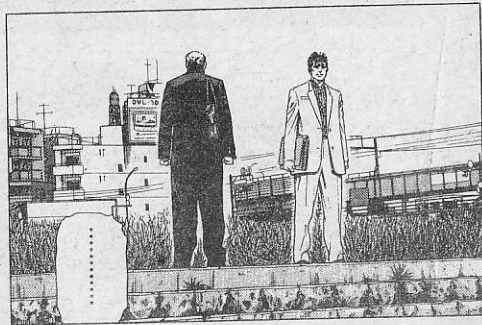
จะคบหา
สมาคมใคร
จำต้องมี
ความเชื่อใจ
เป็นที่ตั้ง

ถ้าเจ้า
เชื่อใจคนอื่น
คนอื่นก็จะ
เชื่อใจเจ้า

เมื่อต่างฝ่าย
ต่างเชื่อใจกัน
ความเคารพใน
อิสระของตนเอง
ของคนระหว่าง
2 คนก็จะ
บังเกิดขึ้นจริง ๆ
เป็นครั้งแรก

นั่นคือ
คำกล่าวของ
พู่คุดชวา
ยูคิจิ

อา
:

บ้ำ
ที่สติ
:

บ้ำ
จริง ๆ
:

ที่ผ่านม
จนถึง
เดี๋ยวนี้
ฉันได้ทำ
อะไรไปบ้าง
เนีย

ถ้าอยากจะ
เล่นเบสบอล
ล่ะก็ ฉันพร้อม
ที่จะสนับสนุน
เธอทุกเมื่อ
นะ

ชิน
โจว
:

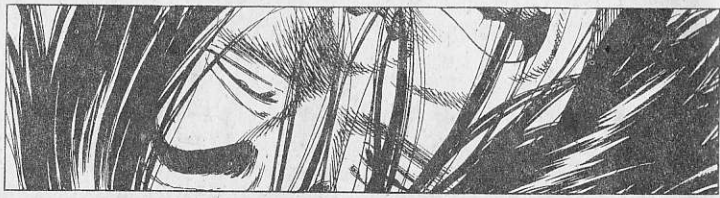
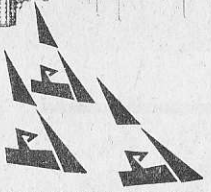

(៧៤) កុលេងប្រឆាំង

គេទាមទារ
កេងបន្លំ
កេងបន្លំ
កេងបន្លំ
កេងបន្លំ

កូន
និយមន័យ
និយមន័យ
និយមន័យ

៖
៖
៖
៖
៖
៖
៖
៖
៖
៖

កូន
និយមន័យ
និយមន័យ
និយមន័យ

កូន
និយមន័យ
និយមន័យ
និយមន័យ
និយមន័យ